

Перемігши злякисну
пухлину, волинянка Аліна
пішла здобувати Перемогу
на фронт!

120 чоловіків-
«ухиянтів» втекли
до Польщі завдяки...
волинським
прикордонникам?

№ 46 (16 944)

ВОЛИНЬ

Середа, 19 листопада 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Побачення з Волинню

Кузьма Гурко майже пів століття – з 1944-го по 1993-й – зберігав закопаний у його клуні церковний дзвін

І в свої майже 95 років він відкрив
для нащадків та земляків із села
Локутки нині Ковельського району цю
таємницю з часів Другої світової війни

Дзвін зберігся чудово – і в 1993-му році він знову зайняв
своє місце у дзвіниці Різдво-Богородичного храму
сусіднього села Забужжя, який був відкритий після
багатьох літ забуття (правда, слово Боже зазвучало
тут українською мовою лише цьогорічної весни,
коли віряни долучилася до Православної церкви
України). А коли діда Кузьму хоронили, то цей
дзвін сумно «співав» на дзвіниці старовинної
церкви

Катерина ЗУБЧУК

**«МАМА МОЯ З ЦЬОГО
СЕЛА, І ДИТИНСТВО
МОЄ ПРАКТИЧНО ТАМ
МИНУЛО»**

Здається, чим може за-
цікавити село, в якому із со-
рока хат лише в десяти є, як
кажуть, жива душа? Там же –
ні школи, ні клубу, ні церк-
ви, від яких можна було б,
як мовиться, «танцювати» й
розповідати про минувши-
ну й сьогоднішній день на-
селеного пункту. Тим часом
– саме цим і приваблюють
маленькі села, що завжди
цікаво зустрітися з хра-
нителями глибини: перш
дивуватися, а потім захоп-
люватися тим, що вони не

покинули своєї малої бать-
ківщини й зберегли її.

Цього разу мені ще й
неабияк пощастило, адже
їхала в Локутки на Лю-
бомльщину, що належить
до Рівненської громади,
яку очолює Юрій Фініков-
ський. А Юрій Миколайович
за фахом – історик (до об-
рання очільником громади
займав посаду директора
Любомльського краєзнав-
чого музею), тож була дум-
ка, що найперше від нього
й почую і про минуле цьо-
го населеного пункту, і про
його сьогодення. До того
ж була приємно вражена,
адже, як виявилось при зу-
стрічі, в цьому селі – корінь
Юрія Миколайовича...

Ось він,
дзвін,
що майже
пів століття
лежав
у землі.

Дзвіниця
церкви
Різдво
Пресвятої
Богородиці.

Старовинний Різдво-
Богородичний храм у 1990-х
роках віряни обновили,
обклавши білою цеглою.

Микола Карпюк, якому випало відкопувати дзвін на обійсті діда Кузьми, надав для газети й цей давній знімок, котрий
сьогодні уже теж – історичний. На ньому (зліва) – Кузьма Гурко, його дружина та сім'я їхніх сусідів. Всі ще такі молоді!

Спеціальний репортаж із віддаленого села – на с. 8-9

Ім'я Волині

«Запитав би у Бога, чим завинила Україна перед Ним за такі страждання, кров і слюзи...»

У віці 78 років після важкої онкологічної хвороби
зупинилося серце відомого волинського
адвоката Сергія Сафулька (1947 – 2025)

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
Василь УЛІЦЬКИЙ

Коллектив газети «Во-
линь» не просто бага-
то років співпрацював
із Сергієм Федоровичем,

який надавав юридичні
консультації нашим чита-
чам на сторінках газети (під
рубрику «Правова школа
адвоката Сергія Сафулька»
виросло не одне покоління
наших краян), а й тішився

дружбою з цією непере-
сичною людиною, яка під-
куповувала кожного своєю
фаховістю, ерудованістю,
патріотизмом, людяністю
та гострим почуттям спра-
ведливості...

Сергію Федоровичу, дякуємо за Уроки Професіоналізму, Порядності й Патріотизму!

Під рубрику «Правова школа адвоката Сергія Сафулька»
в газеті «Волинь» виросло не одне покоління наших краян.

Останнє слово про Професіонала-Патріота – на с. 3

Фото з архіву Сергія САФУЛЬКА.

Герої нашого часу

Перемігши злоякісну пухлину, волинянка Аліна пішла здобувати Перемогу на фронт!

Історія цієї дівчини просто вражає, як і її життєвий оптимізм, який зуміла зберегти попри всі випробування! Аліна – позитивна, усміхнена, комунікабельна і приємна в розмові. Здається, що в її житті немає всіх небезпек передової: ворожих FPV-дронів, КАБів та арти...

Надія ЗАМРИГА, начальник відділення комунікацій 14-ї ОМБр імені князя Романа Великого

Одне з найприємніших відчуттів – коли стріляєш у ціль. І це після ранкової смуги перешкод – в амуніції, зі зброєю. Тоді на нас скидали навчальні боєприпаси з БПЛА, імітували ворожі атаки, навчали влучно стріляти та кидати гранати, – пригадує навчання на бригадному полігоні. – Було важко, але ми знали: на фронті буде ще складніше. Інструктори пояснювали все дуже докладно, допомагали зрозуміти на практиці навіть найменші деталі. Тоді ще раз переконалася, що зробила правильний вибір.

Аліна – випускниця військової кафедри Луцького націо-

нального технічного університету. Після завершення навчання отримала звання молодшого лейтенанта запасу. У цивільному житті працювала менеджеркою в логістичній компанії. Дівчина пригадує, як із болем спосте-

Аліна не приховує шрам після операції. Для неї – це символ особистої перемоги та способу життя – долати випробування і ніколи не зупинятися.

рігала, скільки горя приносить ворог, коли розпочалося повномасштабне вторгнення. Тоді вона відчула, що знову готова вдягнути піксельну форму, аби захищати своє та наближати Перемогу.

Та спершу довелося пройти особисте випробування – в Алі-

ни виявили злоякісну пухлину. Попереду були операція та відновлення. А потім – дві довгоочікувані новини: успішно завершене лікування і зарахування до лав одного з механізованих батальйонів Князівської бригади.

– Рекрутингове відділення допомогло швидко оформити документи й потрапити на бажану посаду. Я знала, куди йду й що мене чекає.

У складні моменти фронто-

Мила посмішка і ставевий характер. Це – Аліна-Захисниця!

Ще однією моєю опорою є старший брат, з яким ми приєдналися до війська одночасно. Зараз він служить на іншому напрямку.

Аліна не приховує шрам після операції. Для неї – це символ особистої перемоги та способу життя – долати випробування і ніколи не зупинятися.

У лавах Князівської бригади

дівчина вже має перші успіхи – нещодавно отримала звання лейтенанта.

– Я не шкодую про свій вибір, бо перебуваю там, де можу бути найкориснішою. І так буде до самої Перемоги. А далі – побачимо, як складеться життя. Головне, щоб воно було у вільній, мирній та незалежній Україні! ■

У номер!

У реанімації відкачували від алкоголю 12-річного школяра

Цей шокуючий випадок стався в наймолодшому місті на Волині

Марта САЛО

У Нововолинську до відповідальності притягнули багатодітну матір Надію К. через те, що вона ухилилася від виконання батьківських обов'язків щодо свого 12-річного сина.

Як йдеться у постанові Нововолинського міського суду, 21 вересня її син вживав алкогольні напої, внаслідок чого потрапив у реанімацію.

Під час судового засідання жінка визнала свою провину та розповіла, що регулярно проводить профілактичні бесіди з сином. Волинянка просила суддю не застосовувати до неї покарання у вигляді штрафу, бо має на утриманні чотирьох дітей і виховує їх сама.

Суд, дослухавшись до прохань жінки та врахувавши всі обставини, наклав на неї адміністративне стягнення у вигляді попередження. Проте нововолинянка все ж має сплатити 605 гривень судового збору. ■

Українські компанії МХП («Наша ряба», «Башинський», «Легко») та Avangardco знову очолили рейтинг найбільших виробників птиці на європейському ринку. На світовому рівні МХП опустилася з 8-го на 19-те місце у рейтингу.

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ» ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ ТзОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лише» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ СТзОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (директор Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

Важливо!

Нові виплати для родин із дітьми: що зміниться для батьків у 2026 році

Підтримка родин – стратегічний пріоритет держави, пояснюють у партії «Слуга Народу»

Катерина КОЗАЧУК

В Україні з 2026 року зміняться розміри державної допомоги для родин із дітьми, відповідний законопроект № 13532 ухвалив парламент. Зокрема, окремі категорії батьків отримуватимуть виплати від вагітності до перших шкільних років дитини.

Як зазначають у партії «Слуга Народу», таким чином влада послідовно розширює систему підтримки сімей із дітьми, стимулюючи народжуваність і полегшуючи догляд за дитиною в перші роки життя, заохочує працевлаштування батьків, а також підтримує вразливі категорії українців – дітей із інвалідністю та сімей, які потребують додаткової допомоги. Це – комплексна система підтримки, яка відповідає європейській моделі сімейної політики.

«Створюється нова модель соціальної підтримки – не лише допомога, а й можливість для батьків працювати, розвиватися й залишатися впевненими в завтрашньому дні», – зазначила очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

ВИПЛАТИ ВІД ДЕРЖАВИ

У партії «Слуга Народу» пояснили, які види допомоги сім'ї зможуть отримати вже в 2026 році:

– **7 тисяч гривень** – виплата у зв'язку з вагітністю та пологами для жінок без державного соціального страхування, крім військовослужбовиць, для яких допомога

становитиме 100% від грошового забезпечення;

– **50 тисяч гривень** – одноразова допомога для всіх українців при народженні дитини. Раніше ця сума становила 41 280 грн, із яких частина виплачувалась щомісяця. Тепер – однією сумою;

– Одноразова натуральна допомога **«Пакунок малюка»** надається отримувачу в натуральній формі або у вигляді грошової компенсації за вибором одного з батьків. Комплектування такої допомоги здійснюється, згідно з

послуг догляду за дитиною.

Зокрема, програма «ЄЯсла» – це нова державна ініціатива підтримки сімей із дітьми, розрахована на дітей віком від 1 до 3 років. Програма стартує з 1 січня 2026 року. Якщо батьки після досягнення дитиною одного року повертаються на роботу на повний робочий день, держава виплачуватиме їм щомісячну допомогу в розмірі 8 тисяч гривень. На ці кошти батьки можуть профінансувати послуги няні, приватного дитсадка або персонального асистен-

Створюється нова модель соціальної підтримки – не лише допомога, а й можливість для батьків працювати, розвиватися й залишатися впевненими в завтрашньому дні», – очільниця партії «Слуга Народу» Олена Шуляк.

переліком дитячих товарів, передусім – вітчизняного виробництва, затвердженням центральним органом виконавчої влади;

– **7 тисяч гривень** – щомісячна виплата для догляду за дитиною до досягнення однорічного віку;

– **5 тисяч гривень** – «Пакунок школяра» для дітей, які цьогоріч пішли до першого класу.

«ЕСАДОК» ТА «ЄЯСЛА»

В партії «Слуга Народу» розповіли, що в Україні також запроваджуються програми – «ЄЯсла» та «ЄСадок», які передбачають щомісячні виплати для оплати

та для дітей з особливими потребами. У випадку, коли вони вирішують залишитися вдома з дитиною до трьох років, держава продовжуватиме сплачувати за таких батьків єдиний соціальний внесок (ЄСВ), що дозволяє зберегти страховий стаж і соціальні гарантії. Для дітей з інвалідністю сума допомоги буде більшою, адже застосовується коефіцієнт 1,5.

Крім того, як зазначають у партії «Слуга Народу», від 2028 року в межах програми «ЄСадок» запроваджується щомісячна виплата на дитину від трьох до шести років, яку фінансуватимуть місцеві бюджети. А якщо це дити-

на з особливими освітніми потребами – до семи-восьми років. Надаватиметься у тому випадку, якщо мати чи інший законний представник працюватимуть в режимі повного робочого часу. Виплати припиняються, щойно дитина зараховується до садка або досягає граничного віку.

«Програми «ЄЯсла» та «ЄСадок» – це не просто нові види допомоги, це – інвестиція держави в родину. Ми хочемо, щоб народження дитини не ставало викликом, а залишалось радістю. Дуже важливо, щоб кожна українська мама і кожен тато знали, що держава поруч від перших днів життя дитини і до її перших кроків у школі. Це – крок до сучасної, сімейно орієнтованої політики, яку ми будемо разом із українськими родинами», – підсумувала Олена Шуляк.

ЗИМОВА ПІДТРИМКА

У партії «Слуга Народу» зазначили, що Уряд також підготував пакет зимової підтримки, який передбачає не лише стабільні тарифи, а й розширення соціальної допомоги.

До нього входять:

– **Одноразова грошова виплата 1 тисячі гривень** для всіх громадян України. Кошти можна витратити на базові потреби, зокрема – комунальні послуги, ліки, книги або задонатити на Сили оборони.

– **Адресна допомога 6500 гривень** для вразливих категорій: дітей-сиріт, дітей під опікою, дітей із інвалідністю в прийомних сім'ях, дітей-ВПО, ВПО з інвалідністю, самотніх пенсіонерів. Кошти можна буде витратити на ліки, одяг, взуття.

– **Програма «УЗ-3000»**, яка передбачає безоплатні подорожі Україною на відстань до 3000 км у дні низького попиту, коли залишаються вільними 200 – 250 тисяч квитків. ■

■ Ім'я Волині

«Запитав би у Бога, чим завинила Україна перед Ним за такі страждання, кров і сльози...»

Закінчення.
Початок – на с. 1

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
Василь УЛИЦЬКИЙ

Професійні досягнення Сергія Сафулька вражають: він був членом Вищої ради юстиції у 2004 – 2014 роках, головою Вищої кваліфікаційної комісії адвокатів при Кабінеті Міністрів України, віцепрезидентом Співки адвокатів України. Заслужений юрист України, Сергій Сафулько також був членом Співки журналістів України, нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня.

Але не злукавимо, якщо скажемо, що чи не найбільшим його визнанням є те, що його називали «народним» адвокатом. До Сергія Федоровича йшли не лише по юридичну допомогу, а й просто як до мудрого порадики та друга. У своїх публіцистичних публікаціях у «Волині» чи в інтерв'ю, він відверто говорив про болючі, проблемні місця у житті нашого суспільства. А для багатьох колег-адвокатів він став взірцем. Навіть – для опонентів. «Часто складалося навіть так, що ті, проти кого я вів справи, ставали моїми друзями, а якщо у них виникла потреба шукати допомоги, йшли до мене».

...Маленький нюанс, який демонструє відданість Сергія Федоровича справі його життя – адвокатури. Усі, хто бував у його кабінеті, міг бачити шафи, заставлені фаховими книгами – десятки і сотні товстих томів. І у кожній, абсолютно кожній книзі – по кільканадцять закладок! Усі ці томи були уважно перечитані від першої сторінки і до останньої сторінки. Дивовижно.

При цьому книгою номер один для себе Сергій Сафулько завжди називав Біблію, – «повний текст у

Протягом усього життя Сергій Сафулько був нерозлучний з книгою.

перекладі Івана Огієнка».

Але ми знаємо і про ще одну книгу, гортаючи яку в нашій редакції, Сергій Федорович не стримав сліз. Так, ми побачили у поважного пана Сафулька сльози – справжні, щирі, невідкупні – коли він взяв до рук у редакції книгу-фотоальбом Євгенії Харків «Пам'ятаємо

йдемо на могили батьків у рідних Бранах на Горохівщині, щоразу зупиняючись вклонитися цим Героям...

Цю книгу вже неможливо було придбати, тому для нас за велику честь було подарувати йому цей фотоальбом Подвигу, Болю і Пам'яті...

До речі, за заповітом, свій вічний спочинок адво-

пачував вже сам сивочолий Сергій Сафулько.

...Під час однієї з останніх розмов ми поцікавилися у Сергія Федоровича, про що він насамперед запитав би у Всевишнього?

– Запитав би, чим завинила Україна перед Богом за такі страждання, кров і сльози, що вилились на її голову? Як нам виправити такі гріхи, щоб дійсно – більше ніколи! – відповів народний адвокат Сергій Сафулько.

Впевнені, що і на небесах його душа буде шукати правди і молити Бога про нашу Україну...

Редакція газети «Волинь» глибоко сумує з приводу непоправної втрати для нашого краю та всієї України – смерті Сергія Сафулька. Щиро розділяємо біль тих, хто любив і шанував Сергія Федоровича.

Світла пам'ять світлій Людині – Людині-планеті на ім'я Сергій Сафулько! ■

«Книгою номер один для себе Сергій Сафулько завжди називав Біблію, – «повний текст у перекладі Івана Огієнка».

своїх Героїв», де увічнено пам'ять військовослужбовців – мешканців Мар'янівської територіальної громади, які віддали своє життя за Україну впродовж 2014 – 2024 років.

– Тут же про загиблих моїх земляків... – Сергій Федорович тоді зробив велику паузу, ковтаючи гіркі сльози. – Коли з дружиною Ларисою

кат Сергій Сафулько і знайшов біля рідних хрестів у Бранах на Горохівщині. «Євдокія Кирилівна і Федір Никифорович – мої мама і тато – ось найперші, найважливіші люди у моїй долі, у моєму житті. Все, чого я досяг, – завдяки їм, їхній молитві, їхній вірі, їхнім мукам і сивині», – не приховував своїх

■ Політична кухня

Головне – фронт, а не «плівки Міндича»!

На тлі корупційного скандалу народний депутат від «Європейської Солідарності» Микола Княжицький закликає зосередитися на допомозі армії, адже росіяни проломлюють українську оборону

Ольга СОКОЛОВА

Депутат наводить приклад європейських країн, де, на відміну від України, новиною номер один є не «плівки Міндича», а бої у Покровську.

«Європа буде підтримувати Україну, незалежно від корупційних скандалів. Безпека Європи сьогодні тримається виключно на стійкості України. Ми – єдиний боездатний актив, на який можуть розраховувати європейці, – пояснює Княжицький. – Кинути

нас зараз – означає через певний час отримати цю саму війну в себе вдома. А так ЄС має можливість не воювати, а «відкупитися» грошима – і саме цим він займається всі ці роки.

Це видно і за обмеженими заявами європейських політиків: вони намагаються подати ситуацію (із корупційним скандалом в Україні. – Ред.) як звичайну, «прохідну» подію. Ще одну справу про корупцію – таку саму, як у Німеччині, Франції чи Британії. Як би не було за-

«Влада сама створила кризу, тому Кабмін має піти у відставку», – переконаний нардеп Микола Княжицький.

хопливо обговорювати розслідування НАБУ, війна не припиняється, а ситуація на фронті вкрай важка, наголошує Микола Княжицький.

«У Покровську наших військових менше, ніж росіян, розбло-

кування Мирнограда просувається з великими труднощами, на Куп'янському напрямку ми на межі втрати плацдарму на лівому березі Осколу, а прорив росіян у Запорізькій області поки що не вдається зупинити,

– каже народний депутат. – Фронт не стоїть, як багато хто себе заспокоює, а постійно рухається. І саме цим подіям треба приділяти найбільше уваги.

А з Міндичем НАБУ розбереться і без нас». ■

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО, політик і державний діяч, ветеран війни з росією

«Мафія золотого унітаза»

Сумки з мільйонами доларів та євро, які виявили детективи НАБУ у тіншовому офісі «Енергоатому» – перший пазл «мафії золотого унітаза». Я про неї казав публічно

При цьому не називав суми краденого на дронах, фортифікаціях, енергетиці, снарядах. Бо – опускаються руки навіть у такого оптиміста, як я. А що говорити про солдата, якому ніяк не знайдуть, як підвищити грошове забезпечення. Чи волонтера, який ніяк не закриє збір, чи матір трьох дітей у щоденній темряві відключень.

Мародерство під час війни – державна зрада. Спокій і діловитість підрахунку краденого на записках і ретельний облік хабарів декоративним міністрам, одну з яких називають то «Света», то «Рижа», – шокує.

Так не роблять шахраї при одноразовій схемі. Це – ознака всеохоплювального розкрадання, керованого і прикритого згори. Я усвідомлюю, що під час війни ми не маємо права хитати державу. Але не маємо і права мовчки дивитися, як її тотально розкрадають. Бо корупція вбиває.

30% відкату з фортифікацій – це необладнаний ВОП (військовий опорний пункт), в якому не зміг сховатися чийсь син.

«Мародерство під час війни – державна зрада.»

50% відкату з дронів – це незакуплений «реб» (засіб радіоелектронної боротьби), який не прикрив чийось батька.

Тому президент має не говорити заїжджені слова про процесуальні відповіді та майбутні (через 3 – 4 роки) вирoki, а вже відправити у відставку обох міністрів та інших фігурантів корупційних схем. А потім – запустити процес створення нового Уряду національної довіри.

І вже заявити, що не буде балотуватися вдруге на посаду глави держави.

Тільки це заспокоїть солдатів, громадян і союзників.

Інакше ми програємо не політичну гру, а країну. ■

У Польщі на відрізу залізничної колії Варшава – Люблін було підкладено вибухівку, в результаті чого знищено відрізок колії. Пошкодження колії зафіксовано також поблизу Любліна. Цей відрізок залізниці, на якому була скоєна диверсія, має стратегічне значення для допомоги Україні. Глава польського уряду Дональд Туск заявив, що це – диверсія.

Більшість українців підтримують відставку Єрмака з посади голови Офісу Президента Андрія Єрмака. Такі результати опитування дослідницької компанії «Соціополіс». Зокрема, більш ніж третина – 39,8% респондентів – повністю підтримують звільнення чиновника, ще 22,4% – скоріше підтримують. Натомість 7,5% опитаних не підтримують звільнення Андрія Єрмака, 13,7% українців – скоріше не підтримують. Водночас 16,5% респондентів зазначили, що їм важко визначитися із відповіддю на це питання.

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Андрій ЛІПІНСЬКИЙ – боець із села Нухель Ковельського району;

Руслан ХАРЧИК – боець із села Велика Глуша, що на Любешівщині (уродженець села Мала Глуша);

Петро ПОЛІЩУК – боець із селища Маневичі;

Андрій ЗАЛЕВСЬКИЙ – боець із села Словатичі, що на Ківерцівщині;

Юрій ВДОВИЧЕНКО – боець із міста Луцька;

Олександр СТЕЛЬМАШУК – боець із селища Іваничів;

Андрій ЯЩУК

– боець із села Холопичі, що на Локачинщині;

Михайло КОВЗОЛОВИЧ – боець із села Мала Глуша, що на Любешівщині;

Володимир СЕВЕРЕНЮК – боець із села Піски-Річицькі, що на Ратнівщині;

Едуард РАДЧУК – боець із селища Маневичі;

Ярослав САД – боець із села Кияж, що на Рожищенщині;

Микола КАЛУГІН – боець із міста Луцька;

Олександр БІЛЕЦЬКИЙ – боець із села Низкиничі Володимирського району.

■ **Пряма мова**

«Наша оборона розвалюється. Під приголомшливу тишу про це»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій СТЕРНЕНКО, волонтер, вважає, що фронт сиплеться, але ніхто цього не хоче визнавати:

«Ми прямуємо до катастрофи стратегічного масштабу, яка може призвести до втрати державності. І це ще дуже дипломатична оцінка.

Не помічати цього – злочин. Мовчати – злочин.

За наявних обставин і без глобальних змін на рівні не лише військового управління, а і політичного підходу до оборонної війни, питання коли російські танки зайдуть в умовне Запоріжжя або Дніпро є лише питанням часу. Наша оборона розвалюється. Під приголомшливу тишу про це».

Роман КОСТЕНКО народний депутат, попереджає про ймовірний розвал армії через нехватку людей:

«У нас скоро СЗЧ (самовільне залишення частини. – Ред.) буде дорівнювати нашій армії. У нас мільйони ухилиянтів. Влада думає про вибори і заграє з тими, хто буде голосувати: а це – молодь 18–22, що виїхала; це – 25-річні, які не призиваються; це – ухилианти, яких ніхто нічим не обмежує; це – вчителів».

Андрій КОКОТЮХА, письменник, про опитування, згідно з яким лише 18% школярів Києва говорять виключно українською мовою:

«Народе мій, це не в школах. Це, сука, вдома проблеми».

Дмитро ЯРОШ, політичний та громадський діяч, закликав до смертної кари для корупціонерів під час війни:

«Іх і далі треба виявляти і бажано не саджати до в'язниці, а ліквідовувати. Гра в демократію і «законність» мирного часу під час війни за незалежність ні до чого доброго не доведе... Буде як із мобілізацією.

Украв у нації під час війни – ліквідація. Це – правильно. Це – справедливо».

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, колишній Головком ЗСУ, посол України у Великій Британії, вважає, що час на боці росіян:

«росія не готується до завершення війни, навпаки – вона готується до тривалого протистояння. Втоплена Україна, розділений Захід і стримані Сполучені Штати свідчать про те, що час на боці росіян».

Саїд ІСМАГІЛОВ, воїн ЗСУ, колишній муфтії Духовного управління мусульман України «Умма», про орду:

«А тепер уявіть, що оцей весь непотріб привалює до вас додому. Все, що вони не зможуть жерти, з'гвалтувати, вбити, пограбувати і знищити, вони загадять. Вони будуть гадити у вашу кімнату, у вашу постіль, у ваш посуд. Принципово, бо це є фундаментальна частина їх так званої «культури». Щоправда ви навряд чи це побачите, бо вас або розстріляють, або, якщо пощастить, ви втечете.

І єдине, що стоїть на шляху між вами і оцими нелюдями, – це Збройні Сили України. Більше ніхто не закриє вас від них. Коли ви виступаєте проти мобілізації, ви навіть не уявляєте, наскільки ви наближаєте оцих до вас... Ніхто не відсидиться осторонь, в апокаліпсисі «моєї хати з краю» не буде».

Володимир ОМЕЛЯН, воїн ЗСУ, колишній міністр інфраструктури, про корупційні скандали в українській владі:

«Дуже прикро, що в той час, коли економіка росії тріщить по швах і кремль фактично ізольований на міжнародній арені, ми отримали повну кризу державного управління. Хаос і дезорганізація еліти в Україні призвели до перемоги більшовиків сто років тому.

Зеленський точно не належить до еліти, але відкрив двері для покидьків, які зробили свою справу.

Тепер вкотре слово за громадянським суспільством...».

Максим ЖОРІН, заступник командира 3-ї штурмової бригади, про неправильну мобілізацію в Україні:

«...Через те, що ми мобілізуємомо бомбів, дідів та хворих, нікому в армії краще не стає. З кожним роком рівень особового складу стає все гіршим, всі про це знають.

Це залежить не тільки від підготовки, а й від того, які категорії громадян потрапляють у військо. Спортзали та ресторани в містах не чіпаємо, натомість присилаємо в підрозділи бомбів».

Також треба пам'ятати, що ми ніколи не зможемо змагатись із рф кількісно. Наш єдиний варіант – технологічна та підготовлена армія. Проте немає жодного сенсу у таких гаслах, якщо поповнювати військо людьми, які ані фізично, ані морально не зможуть дотягнути навіть до кінця навчального етапу».

Фрідріх МЕРЦ, канцлер Німеччини, закликав Президента України Володимира Зеленського обмежити прибуття молодих українських чоловіків до Німеччини:

«Я попросив Президента України забезпечити, щоб молоді чоловіки, зокрема з України, не приїжджали до Німеччини у великій кількості – у все більшій кількості, – а служили своїй країні. Вони там потрібні».

Віталій КЛИЧКО, політик, мер Києва, запропонував знизити мобілізаційний вік через нестачу солдатів:

«Раніше в армії служили 18-річні, але це – діти. Зараз в Україні можна мобілізувати тільки з 25 років. Можна знизити цей вік на рік-два – до 23 або 22 років».

Максим ПРЕВО, міністр закордонних справ Бельгії, вважає ракетно-дронові удари росії по тилових містах України воєнним злочином:

«Ці бомбардування навмисно спрямовані проти цивільного населення, житлових районів, лікарень, енергетичної інфраструктури та життєво важливих служб. Вони вбивали та ранили невинних людей, зокрема дітей, і залишали цілі громади у страху й темряві. Будьмо гранично чесними: це – воєнні злочини. Вони є частиною систематичної стратегії підриву морального духу українського народу». ■

■ **У всіх на вустах**

«Увесь цей корумпований колективний «Кабміндіч» має нарешті піти у відставку в повному складі».

Корупційний скандал у владі: є план виходу з кризи

Першочергові кроки мають у себе включати відставку корупційного уряду, нову коаліцію у Верховній Раді, відновлення довіри та справжньої, а не декларативної єдності. Такий план запропонував п'ятий президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко у своєму відеозверненні. Подаємо головне з його виступу

і провести роботу над помилками, посилюють брудну дискредитаційну кампанію проти НАБУ, активістів та опозиції, намагаються всіх критиків видати за російських агентів. І замість того, щоб чесно поговорити з суспільством, посилюють цензуру в «Телемарафоні»...

Вони наївно вірять, що прискоренням роздачі «тисячі», но-

нарешті відбутися чесна розмова за участі Президента, бо надто багато до нього питань. Одним із ключових кроків до відновлення довіри є гарантії ненападу з боку влади на НАБУ та САП. Тепер всім зрозуміло, чому Офіс атакував їх влітку. Бо вони знали про записи, пам'ятали, про що наговорили, і хотіли придумати справу в самому її зародку. Тепер НАБУ має довести ці справи до кінця, куди б не вів корупційний слід. ДБР має отримати чіткий сигнал не втручатися в роботу НАБУ і припинити тиск, і цей сигнал має надійти від Президента.

Відставка лише

об'єднає всі патріотичні політичні сили, має сформувати уряд національного порятунку з фахівців із бездоганною репутацією.

Категорично неприйнятним є бюджет на 2026 рік, який намагатимуться пропихнути цього тижня. Він – джерело і живлення корупції – і не забезпечує належного фінансування Збройних Сил України.

Корупційний скандал останніх днів наочно продемонстрував, для чого насправді був вибудований авторитарний режим і навіщо в країні існує цензура. Для того, щоб приховати правду. «Єдиний телемарафон» і телеграм-канали-мільйонники, що працюють під контролем Офісу Президента, саме під час скандалу показали своє справжнє обличчя. Це нічим не краще, а подекуди навіть гірше за ті часи, коли в Україні існували відомі «темники». **Цьому потрібно покласти край.**

...З огляду на надзвичайно критичну ситуацію на фронті ми сформували пакет пропозицій так, аби він не викликав надмірної політичної турбулентності, не ніс ризиків дестабілізації, а навпаки – запобіг значно гіршим наслідкам. **Ключовими словами нашого плану є довіра, справедливість і відповідальність.** Лише з професійними підходами та довірою ми зможемо забезпечити і фронт, і дипломатію, від чого насправді залежить виживання України». ■

«Партнери шоковані, суспільство зневірене. А якої ще реакції чекати від українців, які по 10–15 годин сидять без світла. А єдине джерело світла – монітори гаджетів, та й ті на рештках зарядки видають цифри – 100 мільйонів доларів, мільярди гривень, розкрадених урядовцями лише в енергетиці. І то ми ще не чули поки що записів про «оборонку». Усе це відбувається в умовах посиленого російського наступу, коли ми стоїмо на межі втрати стратегічних позицій на сході і півдні. **Бачимо глибоку кризу довіри суспільства до влади, фронту – до тилу, партнерів – до України.** І водночас вражаючу неадекватну реакцію чинної влади на цю майже катастрофічну ситуацію. А це ж найгірша ситуація від початку повномасштабного вторгнення. Вона потребує відповідальних, рішучих і чесних кроків від політиків, насамперед від влади.

Замість того, щоб вжити заходів для притягнення винних до відповідальності, – допомагають їм утекти за кордон. Замість того, щоб вибачитись

Непристойно свою підмочену репутацію рятувати коштом платників податків, коштом бюджету, забираючи ці гроші у воїнів.

вої української «гречки», можуть вгамувати суспільне невдоволення. Грошима цю пожежу не загасити, і непристойно свою підмочену репутацію рятувати коштом платників податків, коштом бюджету, забираючи ці гроші у воїнів.

ЩО НАСПРАВДІ ТРЕБА РОБИТИ? ЩОНАЙМЕНШЕ ЗУПИНИТИ ПАДІННЯ ДОВІРИ.

Антикризовий план, з яким наша команда виходить до парламенту – національна єдність має перестати бути просто декларацією і декорацією. Має

світлом, а тривоги та незгоди минають. Я завжди буду поряд і підтримуватиму тебе! Дякую тобі за те, що з'явився у моєму житті.

Бережу тебе, мій рідний, крізь роки кохання, Осяю твій день народження щирим вітанням. Говорю тобі «дякую» за наше зростання, Дорогий мій, будь щасливим у мить святкування. А сьогодні тобі — щирі мої побажання, Нехай у житті здійсняться всі сподівання, А я поруч з тобою, хай вічним буде наше єднання.

3 найкращими побажаннями – кохана дружина.

Вітаємо!

23 листопада 2025 року святкуватиме 25-й день народження жителю Луцька

Богдан ЮРЧУК!

Вітаю тебе, мій коханий чоловік, із ювілеєм! За цей рік ти так змужнів, подорослішав, як і зміцнилася наша любов. Зичу тобі міцного здоров'я, терпіння, Божої охорони у всіх справах. Нехай плани реалізуються, а мрії збуваються. Нехай твоє життя наповнюється радістю та

73% українців вважають, що рівень корупції в Україні за час повномасштабної війни зріс, інформує «Соціополіс». Найчастіше респонденти називали насамперед відповідальними за корупцію Президента Володимира Зеленського(25,5%); Верховну Раду України (19,1%), самих людей і менталітет населення України (16,2%).

Глава МЗС Польщі Радослав Сікорський вважає, що Україна стане членом Європейського Союзу на початку наступного десятиліття.

■ Люди – титани

«Ноги ходять – це головне»: 22-річний Дмитро Киричук з ампутацією став поліцейським

ФОТО: vl.npu.gov.ua.

Штучну ногу Дмитро усім не демонструє, намагається прикривати, бо не хоче, аби його жаліли.

Ольга БУЗУЛУК

Каже, бажання було одне – захист державного суверенітету України. Батьки відмовляли, адже був ще надто молодий воювати, од-

нак бажання Дмитра – перемогло. Герой пройшов відповідне навчання, понад місяць перебував у Великобританії.

Згодом з бійцями відправились на Донеччину. Було багато

Коли йому виповнилось 20 років, вирішував, в який підрозділ іти воювати. Тож приєднався до об'єднаної штурмової бригади «Лють». У складі підрозділу прослужив рік

серйозних бойових виходів поблизу Торецька.

«На війні головне – братерство: хтось знає все, хтось – нічого, хтось – трохи, але всі нарівні виконують роботу і поставлені задачі. Усі підтримують, допомагають, підказують, дивляться один за одним, переживають», – пригадує.

У кінці 2024 року отримав тяжке пора-

лічії. «Все вийшло, не жаліюся, не важко», – говорить воїн.

Розповідає, що були пропозиції працювати і в Києві, однак хотів бути ближче до рідного дому, адже родом – з Луцького району.

У черговій частині Луцького районного управління поліції Дмитро Киричук нині стажується. Справляється добре, кажуть колеги. До того ж,

джує, що в поліції дійсно створені всі умови для роботи: тепло, комфортно, підрозділ повністю безбар'єрний.

Його хобі – транспорт. До служби працював автомеханіком, вдома має три мотоцикли, навіть із протезом може на них їздити.

А ще тишиться двоїчною сестричкою, яка мило обклеїла братів протез веселими наліпками. До речі, прикрашає нашого Героя його скромність: він не демонструє свій протез усім підряд, навпаки, намагається прикривати це, аби його не жаліли, загальом, пересувається дуже активно і ні про що не шкодує.

«Ніколи не пожалію, що пішов на війну. Якби треба було – зробив би це знову. Голова працює, руки на місці, ноги ходять – це головне», – впевнено говорить.

Найбільше Дмитро хоче миру, але шлях до нього – ще тривалий. Нині продовжуються запеклі бої, не скрізь є можливість евакуювати людей, іде війна технологій. Однак поліцейські в складі сил захисту впевнено тримають оборону на рівні. ■

«Ніколи не пожалію, що пішов на війну. Якби треба було – зробив би це знову.»

нення в одному з боїв: поблизу прилетів ворожий снаряд. Побратими швидко наклали йому турнікети, на щастя, врятували коліно, ампутувати довелося нижню частину правої ноги.

У стані афекту, розповідає, одразу і не відчув болю. Однак потім були страшні періодичні нестерпні болі. Лікувався в медзакладах Дніпра та Луцька.

Саме в обласному центрі Волині встановили сучасний протез, з яким вчився ходити близько півтора місяця. Тоді ж вирішив не покидати систему по-

Дмитро дуже оптимістичний, з почуттям гумору, амбітний. Тут він працює, в основному, з документами, це не є робота на вулиці, патрулювання чи затримання злочинців.

«У поліції Волині ідуть назустріч ветеранам: під них можуть підлаштувати майбутні робочі місця, аби працювати і бути потрібними в суспільстві після пекла війни могли і люди з інвалідністю», – розповіла провідна консультантка ГУНП, радниця начальника поліції з ветеранської політики Ольга Остапчук.

Дмитро підтвер-

■ У номер!

Суд покарав працівника ТЦК, який не зняв на відео процес оповіщення

У суді звинувачений заявив, що на форменому одязі немає місця, щоб зафіксувати камеру, і вона впала на землю

Софія МАЗУРКЕВИЧ

Ківерцівський районний суд Волинської області визнав працівника ТЦК та СП винним у недбалому ставленні до військової служби, оскільки він не зняв на відеореєстратор (бодікамеру) процес оповіщення, що обов'язково робити з 1 вересня. За адміністративне правопорушення солдату доведеться сплатити 17 тисяч гривень штрафу.

За адміністративне правопорушення солдату доведеться сплатити 17 тисяч гривень штрафу.

Як вказано у постанові, старший солдат Андрій С., який служить у взводі охорони ТЦК, 28 жовтня був стар-

шим групи оповіщення. Однак допустив недбале став-

лення до служби, оскільки не здійснював відеозйомку на наданий відеореєстратор під час оповіщення на тери-

торії Луцької громади.

Щодо військового склали адмінпротокол про недбале ставлення до служби.

У суді Андрій С. свою провину не визнав. Він розповів, що 28 жовтня, виходячи із службового авто, взяв із собою відеореєстратор, але він погано тримався на одязі та впав на землю, через що відеофіксацію не здійснюва-

ли. Працівник ТЦК наголосив, що на форменому одязі немає місця, щоб зафіксувати камеру.

Цю справу розглянула суддя Юлія Сіліч, яка дослідила усі матеріали та аргумент, визнавши Андрія С. винним у адмінправопорушенні та призначивши покарання – 17 тисяч штрафу. Постанову ще можна оскаржити. ■

З 1 вересня працівники ТЦК та СП мають обов'язково знімати процес оповіщення на відеореєстратор (бодікамеру).

Фотокоронаж: 24tv.ua.

Погляд

Ніна КОСТРУБА, позаштатний кореспондент газети «Волинь»

Не знецінюйте слів: «Хвала рукам, що пахнуть хлібом»

Бо в них – праця і піт сільських трударів, які нас щоденно годують, а не пережитки минулого. Це – визнання важкої праці. Коли я їх чую, одразу спадають на думку слова відомого аграрія Волинського краю, Заслуженого працівника сільського господарства України, співзасновника СТОВ «Романів» Віталія Заремби, який впродовж більш як чотирьох десятиліть не зраджує покликання хлібороба: «Сільське господарство – це наука, яка вимагає творчого підходу. Тому тут є в чому себе проявити»

16 листопада в Україні відзначали свято дбайливих та працелюбних людей – День працівників сільського господарства. Саме вони за будь-якої погоди щодня, завдяки клопіткій праці та значних зусиль, досягають щедрих урожаїв та успіхів. Працюючи на теренах Луцького району, й донині мене не полишають спогади про відзначення професійного свята аграріїв у радянські часи, коли його вшановували «на широку ногу». Пам'ятаю, що урочистість щороку відбувалася у Волинському обласному драматичному театрі імені Тараса Шевченка, куди з'їжджалися сотні трудівників села. Зала була щент заповненою, вручали відзнаки, нагороди, були концерти, зустрічі з цікавими людьми.

Нове українське законодавство, зберігаючи цю славу традицію, у перші роки Незалежності України, 1993 року на офіційному рівні встановило у третю неділю листопада відзначати День працівників сільського господарства.

Цьогоріч, хоч не було великих урочистостей, але щедро рясніли вітальні повідомлення у фейсбуці з нагоди свята аграріїв. Гарні слова звучали з уст учнівських колективів, на територіях яких функціонують і донині сільськогосподарські товариства. Тісна багаторічна співпраця поєднує Романівський ліцей Луцького району з СГТОВ «Романів». Допомога співзасновника господарства Віталія Заремби та директора Василя Назарчука у вирішенні питань освітнього колективу, який очолює Галина Філончук, завжди – у пріоритеті. Тому й вітання від них були теплі та щирі, коли здобувачі знань ліцею завітали до сільськогосподарського товариства та привітали всіх присутніх із професійним святом:

«Вітаємо людей з мудрими думками та невтомною жагою до праці. Нехай українська земля завжди дарує вам щедри врожаї на благо нашої неньки-України. Дякуємо за вашу працю Миру та добра почесним людям!».

Не відкрив секрет, що всі ми – родом із села. Хоча дехто не хоче цього признавати, мотивуючи тим, що народився у місті, не цікавився, звідки бере початок їх родів. А чому, скажіть мені, з роками, з віком, дехто, проживши все життя у місті, серцем і душею залишилися сільськими людьми, і свою старість хочуть зустріти на рідних батьківських берегах.

Саме тут по-справжньому можна відчутти смак хліборобської праці. Популярний лозунг «Хвала рукам, що пахнуть хлібом» – це той самий тракторист, хто зранку до ночі на полі, тваринник – на фермі. Пригадую, як моя матір та її подруги під пекучим сонцем вручну обробляли буряківничі ланки і не скаржилися на втому, а раділи гарним урожаю. Цієї праці пізнала і я ще з дитинства.

Російська агресія поділила наше життя на «до» і «після», покалічила, поламала багатьом життя. Йду знайомою з дитинства сільською вулицею до батьківської оселі, а на ній немає людей, не видно односельців і на їхніх подвір'ях. Бояться... Молодих, а то й старших чоловіків мобілізували у ЗСУ, гіркі звістки прийшли у деякі родини – пломеніють жовто-блакитні стяги на місцевому цвинтарі. Он Ганна Гаврилюк уже більше року чекає свого сина з фронту – пропав безвісти. А був гарним помічником для матері. Ось такі реалії війни...

Сьогодні важко жити на селі, бо кожне господарство потребує чоловічих рук. Жінки взяли всю роботу на себе, але не плачуть, не нарікають, а чекають своїх рідних і надіються на неодмінну Перемогу.

Газета «Волинь» приєднується до вітань, що звучали на адресу трудівників сільського господарства Волинського краю, та висловлює вдячність товариствам, які з доброї волі підтримують редакцію, щоб тижневик потрапляв на фронт. Щиро вдячний господарствам: «Городище» (директор Анатолій Никонюк), «Лище» (Святослав Карбовський), «Романів» (Василь Назарчук), «Зоря» (Степан Сайкевич), «П'ятинді» (Валерій Діброва), «Облапське» (Леонід Самчук), Нововолинський олійний завод (Вікторія Бубела). Переконалися, що наші захисники потребують такої підтримки у вигляді звісток про життя рідного краю, чимало з них із вдячністю говорять: «Прочитав «Волинь» – і ніби вдома на Волині побував!». Отож, ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! ■

■ Пульс тижня

У заказнику «Гнила Липа» хтось незаконно вирубав 22 дерева

І там були не тільки липи. Сума заданих збитків – понад 385 тисяч гривень

Микола ДЕНИСЮК

Виявлено факти незаконної порубки дерев на території гідрологічного заказника «Гнила Липа». Про це повідомляє Державна екологічна інспекція у Волинській області.

«Під час проведення планової перевірки Мар'янівської селищної ради державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Волинської області зафіксували факт незаконної порубки дерев поблизу села Галичани.

На території гідрологічного заказника місцевого значення «Гнила Липа» виявлено 22 свіжозрубані пні незаконно зрубаних дерев різних порід.

Сума заподіяної державі шкоди становить 385 061 гривню. ■

Шахраї повісили на молоду горохівчанку... кредити

Черговою жертвою ошуканців стала 20-річна мешканка Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

За попередньою інформацією, аферисти використали дані картки жительки Горохова. А, маючи їх, шахраї без проблем оформили на молоду волинянку кредити загальною сумою 22 500 гривень.

Ще більше постраждала її землячка. Шахраям вдалося заставити повірити в свою байку жительку села Перемиль Берестечківської територіальної громади. Ошуканці по телефону переконливо повідали, що з грошима на її банківській картці хтось намагається вчинити шахрайські дії та запропонували перемістити їх на інший рахунок.

Попри постійні застереження працівників відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області ігнорувати такі повідомлення, жінка вчинила з точністю до навпаки – і збагатила паскуд на 70 000 гривень. ■

Рівень алкоголю був у 11 разів вищим допустимої межі

Добре, що не сталося ДТП...

Микола ДЕНИСЮК

Цими днями в Луцьку під час патрулювання на вулиці Гнідавській патрульні зупинили автомобіль Volkswagen із технічними несправностями.

Під час спілкування з 42-річним водієм інспектори виявили у нього ознаки алкогольного сп'яніння.

Водієві запропонували пройти огляд на стан сп'яніння за допомогою приладу Драгер у встановленому законом порядку. Результат – 2,34 проміле, що більш ніж у 11 разів перевищує допустиму межу (100 грамів горілки – це 0,5 – 0,6 проміле). ■

■ Печальна рубрика

Уже рік, як журналістка Алла Лісова пише репортажі на Небі

22-го листопада 2024-го, у віці 61 рік, перестало битися серце завідувачки відділу економіки газети «Волинь», депутатки Володимирської районної ради, яка багато років була депутатом обласної ради, Алли Лісової...

За цей рік ми на собі відчули, як нам не вистачає її гострих публіцистичних матеріалів і просто неймовірно теплих дзвінків із Нововолинська, які закінчувалися словами: «Будьте здорові!».

І хоч кажуть, що незамінних людей не буває – тепер у нашій редакції працює її чоловік – журналіст Ігор Лісовий, але Алла

І в свої 90 років Яків Урбанович поспішає до рідної школи

Усі, хто знає цього чоловіка, називають його Людиною-легендою

Цьогоріч п'ятого листопада зустрів своє 90-річчя волинянин Яків Кирилович Урбанович. Час невпинно віддаляє нас від цього дня, та ювіляр і досі не перестає приймати вітання, настільки поважає його родина, велика освітянська когорта краю, крайни-ветерани педагогічної ниви

Зустрілися директори: ювіляр і його вдячні наступниці Марія Драгушак (зліва) і Тетяна Фещук.

Кошиком уже хвацько збирав її разом із усіма», «Без Якова Кириловича нічого в селі не робилося: ні сад, ані капуста не садилися», «Дякувати Богові, що побудувалися біля такого сусіда», «Чи не кожна хата пам'ятає його мудрість, сказане влучно добре слово, подану вчасно руку допомоги», – може розповідати нескінченно про свого вчителя та наставника нинішня директорка Галичанської гімназії Тетяна Фещук.

До слова, цими днями так і було, бо галичанські вчителі з нагоди 90-річчя Якова Урбановича провели уроки з розповідями про його життєву дорогу, світлинами та відеоспогадами про невідомі роки праці в школі, про талант цієї особистості бути людиною, професіоналом, лідером, другом.

За теплою бесідою до-

рослих слова пошани полинули в Небо для Юзефи Урбанович, дружини Якова Кириловича, яка багато років завідувала сільським закладом медицини. Люди кажуть, що ця пара була воістину від Бога, бо як поборалися, то й доброти, інтелігентності, душевного світла стало вдвічі більше і в їхній світлиці, й в усьому селі. На жаль, Юзефа Олександрівна вже спочиває в засвітах. Сумно знати, що передчасно пішли з життя донька і син подружжя Урбановичів – Галина й Анатолій.

Нині Яків Кирилович живе з Луцьку з найріднішими людьми. Поруч нього почуватися найщасливішою в світі дитиною його донька, декан факультету психології, професорка кафедри за-

гальної і клінічної психології Волинського національного університету імені Лесі Українки Людмила Малімон.

А Тетяна Фещук та її доброзичливий колектив щиро радіють, що, зустрівши своє 90-річчя, галичанець Яків Урбанович у місті теж ні хвилини не сидить без діла. Як і годиться Людині-легенді, він прикрашає своє та життя всіх довкола мудрістю та працею в городі чи саду.

Коли ж настають свята першого вересня, останнього дзвоника, Яків Кирилович із донькою чи внуком із року в рік поспішає на зустріч із рідною школою у своїх малювничих Галичанах. У ній, у всьому селі та в громаді цьому чоловікові всі завжди раді! ■

Запрошуємо всіх друзів Алли Лісової прийти на річну панахиду за нею 22 листопада о 08:45 у Свято-Духівський собор міста Нововолинська.

Зате прощання з Аллою Лісовою засвідчило: вона – більше, ніж заслужена, вона – народна журналістка! У Нововолинську важко було знайти квіти, бо всі забрали на відспівування журналістки Алли Лісової...

Шановні читачі! Запрошуємо всіх друзів Алли Лісової прийти на річну панахиду за нею 22 листопада о 08:45 у Свято-Духівський собор міста Нововолинська, або просто помолитися вдома за спасіння її Душі. ■

«Умирають майстри, залишаючи спогад, як рану...». Ці слова Ліни Костенко – і про Журналістку Аллу Лісову.

Фотокілаж: volyn.com.ua

■ Серця, віддані Україні

На меморіалі Слави «Воля» постало вже 28 Героїв...

За задумом Віктора Коритка, меморіал неподалік траси Луцьк – Нововолинськ помітний здалеку навіть уночі завдяки помірній підсвітці, тож пройти-проїхати біля нього без вдячного слова чи думки Героям було б гріхом.

Світлу пам'ять воїнів із сіл Підберезівського старостинського округу, які загинули в російсько-українській війні, жителі Горохівщини увічнили меморіалом Слави, від споглядання якого людські серця наповнюються скорботою за захисниками, гордістю за них та непохитним баченням нашої України вільною державою

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

За словами старости Підберезівського старостинського округу Віктора Коритка, ініціаторами спорудження комплексу рік тому стали ветерани ЗСУ. Задум підтримала команда Горохівського міського голови Віктора Годика, а реалізували його разом. У центрі Підберезззя перед

головною адмінбудівлею села було встановлено банер із портретами героїв, які сміливими поглядами та розстріляними мріями наче тримають попереду слово «Воля». Чотири букви зроблено та встановлено настільки ювелірно, що вони складають собою тризуб – уособлення незалежності та духовної сили української нації – й це виглядає потужно для очей, почуттів, думок.

– Висловити данину вдячності 28 землякам із сіл Підберезззя, Печихови, Полюхне, Стрільче, Пірванче, Мирків, Лемешів, Козятин, котрі повернулися додому «на щитах», хотілося особливою тріумфальною спорудою. Воля – це те, що найбільше цінує кожна людина та країна, тому я запропонував своє бачення цього місця пам'яті саме таким, – розповів «Волині» Віктор Коритко. І вдячно додав, що в «проекуванні» йому

допомагала дружина Лідія Степанівна, діловод старостату.

Зважаючи на те, що в країні – війна, й наскільки важливою в ній є кожна гривня, що могли – зробили своїми руками. Каркас букв і «обшивку» з металу зварив горохівчанин Василь Кунчик, до зварювальних робіт долучився і Леонід Шевчук, до земельних – Ігор Неділько. Технікою безвідмовно допоміг аграрій і депутат Волинської обласної ради Тарас Щерблюк. Конструкцію встановили Віталій Макарук, Богдан Новосад і Олександр Грицак. Зварювання, освітлення стелів узяли в свої руки працівники ТзОВ «Еталон» (директор Анатолій Клемба), а портрети розмістили міськрадівець Олександр Дідик та Ігор Туруцький. За матеріали розрахувалися фермери Валерій Нечипорук, Олег Кравчук, Олександр Дорошук, Валерій Шевчук, стел-

Освятили меморіал Слави священнослужителі ПЦУ на чолі з деканом Горохівського деканату Православної церкви України отцем Андрієм Сидором.

«Знакова подія була велелюдною, бо її учасниками стали жителі всіх восьми сіл старостату, почесними гостями – родини загиблих Героїв.»

Квіти Героям поклали лідер громади Віктор Годик і секретар міської ради Наталія Ковальчук, юні та дорослі мешканці старостату.

ди та бруківку, яку вклала бригада підприємця Євгенія Мужика, оплачено з бюджету Горохівської міської ради, а благоустрій із туями від Петра Шелеста зробили сільські активісти.

...Для освячення меморіалу Бог послав Підбереззю сонячну тиху днину. За неї святому небу та ЗСУ дякував молитвою собор священників: декан Горохівського деканату Православної церкви України отець Андрій Сидор, священнослужителі о. Ярослав Музичук, о. Валерій Братунь, о. Андрій Суднік. Знакова подія була велелюдною, бо її учасниками стали жителі всіх восьми сіл старостату, почесними гостями – родини загиблих Героїв.

Про долю кожного воїна-односельчанина розповідали учні сільських гімназій й це було зворушливо до сліз.

– Згадати мирне життя та подвиг кожного з 28-ми загиблих

краян – це було найважливіше в написанні сценарію цього дійства, – розповіла директорка Підберезівського ліцею Світлана Грицюк про те, як разом із колегою-освітянкою Валентиною Шевчик вклала промінь душі в писані слова, а одинадцятикласник Ілля Примич і вчителька Лариса Осадчук озвучили їх. ■

■ Перемога кується і в тилу!

Студентсько-викладацька родина Горохівського коледжу уже передала на фронт понад 3 мільйони гривень

Тільки цього року на волонтерили 565 670 гривень!

Волонтерські центри Горохівського коледжу ЛНУП «Твори добро» та студентський волонтерський центр «United we stand» («В єдності сила») з початку війни ярмаркують, щоб підтримати наших захисників. Домінуючим у житті дорослих та юних є навчальний процес, що засвідчують наукові перемоги на олімпіадах та конкурсах. Дозвілля коледжу, як і в мирні роки, захоплює креативністю та чисельністю культурно-мистецьких заходів. Отож навіть уявити важко, коли здобувачі знань та їхні наставники встигають волонтерити

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цими днями колектив відокремленого структурного підрозділу «Горохівський

Прилавок юних волонтерів у Горохові на ринку знають усі.

фаховий коледж ЛНУП» (директор – Олег Жельчик, координаторка волонтерського руху – Галина Гайда) під скромним гаслом «Наша місія – підтримка ЗСУ» прозвітував про свою добротину діяльність. Цифри вражають: з січня по 10 листопада 2025 року загальна сума зароблених ними коштів сягнула 565 670 гривень! А з початку повномасштабної війни випускникам коледжу, жителям громади, які воюють на фронтах,

було передано більше 3 мільйонів гривень.

Щоб заробляти так багато грошей, волонтери роблять те, що вміють і можуть зробити швидко: смачну випічку, красиві сувеніри, оригінальні подарунки до різдвяних чи великодніх свят. Цю продукцію продають щосуботи на ринку в Горохові й навіть несприятлива погода благодійності – не завада.

Крім того, за словами Галини

Гайди, захисники не перестають отримувати життєво важливі на позиціях калорійні енергетичні набори, вітамінізовані мюслі, борщові заправки, трав'яні чаї та іншу продукцію виробництва коледжу. Це волонтерське товариство своєю невтомністю швидко отримало визнання в жителів Горохівської та сусідніх громад, тож їхні жителі завзято долучаються до щоденних зборів донатами та продуктами. Щомісячний внесок викладачів із

заробітної плати теж є вагомим.

Про масштаб допомоги закладу захисникам розповідає статистика 70-ти днів (1 вересня – 10 листопада). Спільними зусиллями його волонтерських центрів, небайдужої громадськості та учнів Горохівського ліцею №1 імені Івана Франка для ЗСУ було спрямовано кошти та амуніцію на суму 178 000 гривень. Їх долучили до купівлі набоїв, зарядних станцій та

«Щоб заробляти так багато грошей, волонтери роблять те, що вміють і можуть зробити швидко: смачну випічку, красиві сувеніри, оригінальні подарунки до різдвяних чи великодніх свят.»

інверторного генератора, РЕБа, протидронової рушниці, автомобіля та ремонту трьох автівок. Ще 30 000 гривень заклад передав лідеру Горохівської районної організації «Спілка учасників АТО/ООС «Щит» Віталієві Гладуну, волонтерська діяльність якого вартує багатотомного видання.

Через газету «Волинь» волонтерська команда відокремленого структурного підрозділу «Горохівський фаховий коледж ЛНУП» адресує вдячність кожному, хто підтримує її, а отож додає сили нашим захисникам, їхнім родинам і рідній Україні! ■

Побачення з Волинню

Кузьма Гурко майже пів століття – з 1944-го по 1993-й – зберігав закопаний у його клуні церковний дзвін

Закінчення. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

— Мама моя – з цього села, і дитинство моє практично там минуло. Як померла її мама, а моя бабуся, то мені було чотири роки. Ми ще й після того, як її не стало, приїжджали в Локутки, бо там жив дід. Він корову тримав – ми, онуки, допомагали худобу пасти. На той час, пам'ятаю, в селі хат-пусток не було. Навіть у другій половині 1990-х років там багато худоби тримали. А на сьогодні, якщо дві-три корови є, то добре...

За офіційними джерелами, вже на польських картах XVIII століття, фіксується поселення Локутки. Ймовірно, що цей населений пункт був заснований у другій половині XVIII століття. Судячи зі статистики, це завжди було невеличке село. Найбільше мешканців проживало тут у 1937 році – на дев'ятнадцять дворів – 103 мешканці. А ось за переписом населення вже в Незалежній Україні 2001 року, в Локутках було 82 мешканці. Сьогодні тут сорок хат, але тільки десять з них – житлові, решта стоять пустою. І хоч зареєстровано в селі сорок чоловік, реальних мешканців – всього двадцять два.

— Ви як приїдете, то побачите ті пустки, – каже Юрій Фініковський. Але й зустрінетеся із людьми, для яких ця глибина найдорожча. Недавно мені колективний запит прийшов від місцевих мешканців – хочуть, щоб громада зробила в селі дорогу з твердим покриттям. І ми це зробимо – буде там гравійка. Зараз ми там зареєстрували одне агропідприємство, що є непоганим платником податків, бо без коштів будь-які плани неможливо реалізувати. Оскільки в Локутках багато хат-пусток, то є задум оживити їх. На сьогоднішній день вже викуплено три такі будинки. Задум такий, що бодай лише в теплу пору року сюди приїдуть люди, щоб відпочити від міської метушні. Ясно, що вони впорядкують ті хати. Та ще й, крім цього,

Ніхто в селі не знає, на честь кого й коли точно був встановлений цей хрест.

Микола Карпюк показує те місце, де був закопаний дзвін.

«До речі, ще два менші дзвони були закопані в урочищі Дев'яте, біля двох дубів і дороги (за 500 метрів на схід від села Вербівка). Вони до цього часу не знайдені.»

«НЕ ДУМАЙ, ЩО ДЗВІН МАЛЕНЬКИЙ – ВІН, ЯК ВЕЛИКИЙ ЦЕБРИК»

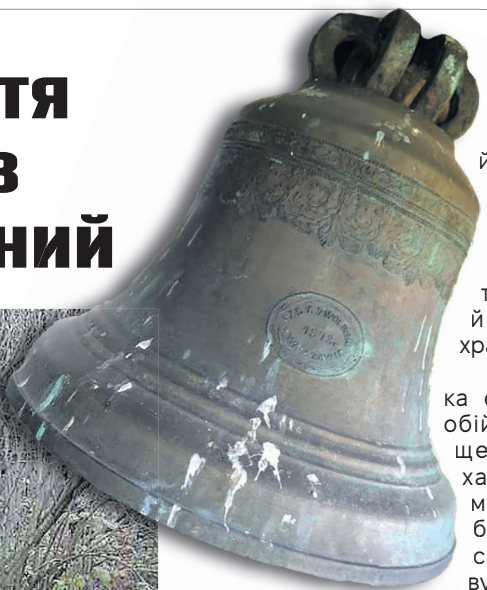
Від голови Рівненської громади Юрія Фініковського я дізналася й про цікаву історію дзвонів Різдво-Богородичного храму сусіднього села Забужжя, яка безпосередньо пов'язана із Локутками:

— У 1944 році, коли поляки палили українські храми і відчувався прихід Червоної Армії, жителі Забужжя почали переховувати церковні речі. Основний дзвін, вагою до 200 кілограмів, у війну був закопаний коло храму, що розташований на кладовищі. Але про те знало багато людей. І тоді Іван Гелім та Кузьма Гурко перевезли його в село Локутки – на обійсті Кузьми Івановича – й закопали в клуні, де він і лежав до новітніх часів.

Лише у 1990 році, коли з дозволу Любомльської районної ради в селі Забужжя почалося відновлення старинного храму (він був збудований у 1878 році на кладовищі за кошти парафіян, а закритий в радянські часи тотального атеїзму), дзвін знову зайняв своє місце у дзвіниці Різдво-Богородичного храму, котрий був відкритий після багатьох літ забуття. Правда, слово Боже зазвучало тут українською мовою недавно – лише цьогоорічної весни віряни долучилися до Православної церкви України.

Юрій Фініковський надав для газетної публікації знімки і цього дзвона в різних ракурсах, й дерев'яної каплички, де він встановлений, й самого храму, котрий у наші часи був обкладений силкатною цеглою.

— Біля дзвона, – розповів Юрій Миколайович, – лежить снаряд, – як символ того, що у війну він зазнав удару – тріщини заварили. На ньому дві дати, судячи з яких, можна сказати, що вилили його у 1878 році на фабриці Антонія Зволінського в місті Варшава, а в 1879-му, очевидно, встановили на дзвіниці храму Різдва Богородиці. Використовується і по нинішній час. До речі, ще два менші дзвони були закопані в урочищі Дев'яте, біля двох дубів і дороги (за 500 метрів на схід від села Вербівка).

дідова, але й досі, як кажуть, діюча.

«НОВА ВЛАСТЬ ВСЕ В ДІДА ЗАБРАЛА В КОЛГОСП – І ЗЕМЛЮ, Й КОНЯ...»

У маленьких Локутках хрест-оберіг, прикрашений різнокольоровими стрічками, традиційно стоїть біля дороги. Мою увагу привертає ще один такий сакральний атрибут, який встановлений в когось прямо на городі.

— А тут живе найстаріший мешканець села Степан Порва. От він вам про це й розповість, – сказала на моє зацікавлення працівниця ЦНАПу Рівненської сільради Василина Зубчик, яка того дня допомогла мені знайомитися з хранителями глибинки.

Так і було. Степан Степанович і показав зблизку, і розказав, що дерев'яний хрест стоїть на межі двох обійсть – його й сусідки Оксани Гурко:

— Він – дуже давній. Скільки я тут живу, стільки й він височить. Одного разу підгнів і впав. Оксана запропонувала підняти його, а ми, сусіди, підтримали її і поставили хрест. Мені вже – поза вісімдесят. А він стоїть тут, скільки пам'ятаю. Йому вже точно – більше ста років, і він ще пів століття простойте. Пам'ятаю, мати моя казала, що жила тут колись жінка на прізвище Хомих. А хто вона була, на честь кого поставила хрест, – таке мені невідомо. Я ж, як малий був, то не вельми цим цікавився, – вже, коли ти старієш, то думаєш, що в селі, може, хтось і розказав більше, якби розпитував.

Найстаріший житель Локутків (хоч, правда, дружина Степана Степановича, Ольга Іванівна, це підтримала – мовляв, їй цей статус належить, бо трошки старша за чоловіка) народився у Столинських Смолярах, але з трьох років живе тут. Та й коріння його – тут.

— Батьки розлучилися й ми з мамою приїхали сюди, до її батьків, – вертається чоловік спомином у повоєнне минуле. – З того часу, з 1948 року, я – тут. Пам'ятаю, як ми сюди перебралися, то нова власть все в діда забрала в колгосп – і землю, й коня... Навіть stodолу розібрали й дерево вивезли, а дід потім все-таки відбудував її – якось «зашив» стіни.

Підружжя Степана й Ольги Порв – найстаріші мешканці села Локутки.

Коли мова зайшла про те, як дідів, який зник одноосібно хазяйнувати, злилося за колгосп, Степан Степанович сказав:

— Знаю, що він найраніше пішов в те колективне господарство, то йому дали п'ятдесят соток землі. А ті, хто пізніше записався, то вже мали – по сорок, а дідовим синам, молодшому поколінню, – то тільки по двадцять п'ять соток дісталось.

Одне слово, малим хлопчиком був Степан Порва, як колгосп у Локутках створювали. А потім все життя працював тут – був і їздовим, бо зразу комбайна для нього не знайшлося, згодом таки двадцять років трудився вже в ранзі комбайнера, а ще – механіком, бригадиром. На його, як кажуть, очак це господарство-мільйонер і розвалилося.

У дворі стоїть трактор. З приводу нього Степан Степанович каже, що то вже – металобрухт. А дружина поспішає нагадати про заслуги цього ставлевого «коника»:

— Він хазяйство наше зробив. Якби не цей трактор, то ніц би не було, – скільки-то всього ним перевезено!

Зрештою, чоловік і сам такої думки, хоч і знає, яка то нині сучасна техніка є в людей:

— Попоорав ним – нема в Локутках такої людини, якій я не обробляв би город. Добрий вдався трактор!

А от із приводу того, скільки землі мають старший і молодший Порви (батьки живуть із сім'єю сина Анатолія в різних хатах, але на одному обійсті), Степан Степанович казав:

— А Бог його знає. Як порухувати всі паї, набереться не менше трьох гектарів (то не двадцять п'ять соток

Вчителька Галина Шнурук – одна з тих трьох мешканців села Локутки, які ще тримають корову.

Надія Сосницька, рятує від війни знайшла прихисток у Локутках.

Юрій Фініковський: «Історичний дзвін використовується і по нинішній час».

чи навіть – п'ятдесят, як мали люди в колгоспі. – Авт.). Син малину посадив, що й починає спіти, то ми з бабою не вилзимо. І добре, що вона є, на ягодах – хороший заробіток виходить. А ще ж син гарбузи садить на насіння. Тепер то вже механізоване виробництво – спеціальний комбайн збирає – гарбузи треба тільки у валки скидати. А потім готове насіння так само механізовано сушать. Чого тільки людина не придумав...

«КОЛИСЬ В СЕЛІ БУЛО ТРИ ТАБУНИ КОРІВ, ТЕПЕР – ТІЛЬКИ ТРИ ГОЛОВИ»

От вам і відповідь на те, на чому зараз стараються заробити люди. Про цей бізнес на малині, гарбузовому насінні, який сьогодні виручає багатьох, зокрема і в глибинці, я почула того дня й від мешканки Локутків Галини Шнурук. Погожою дня жінка

Яна Фініф'єва, м. Луцьк

Якщо хтось думає, що слуховий апарат може замінити природний слух, він сильно помиляється. Про цей бізнес на малині, гарбузовому насінні, який сьогодні виручає багатьох, зокрема і в глибинці, я почула того дня й від мешканки Локутків Галини Шнурук. Погожою дня жінка

Сьогодні ми поговоримо з досвідченим отоларингологом Тимофієм Євгеновичем про те, як відновити слух і покращити якість життя. Ми поставили найважливіші запитання – ті, які хвилюють тисячі людей.

ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЬ З ЛІКАРЕМ

БАД не є лікарським засобом. Висновок Державної санітарно-епідеміологічної експертизи №12.2-18-1/10049 від 10.05.2019 р.

сиділа у дворі й вибирала насіння – біля неї лежали вже чисті половинки гарбузів.

— То ми великих залишили трохи для корови, свиней. А на двадцять п'яти сотках комбайном збирали, посушили на спеціальній сушарці. А ще люди кинулися малину розводити, то й ми маємо – і наш найменший онук, Іван, теж посадив. Поки в нього конікули, то приїжджає й збирає. Як починається у вересні навчання, то вже ми з чоловіком йдемо на малину й заробляємо. Пенсія мала, то треба якось шукати вихід.

Галина Іванівна – вчителька-логопед за фахом. Багато років працювала логопедом у спешколі Забужжя, а потім – у загальноосвітньому навчальному закладі цього села. Із чоловіком-односельчанином виростили двох синів, – один живе із сім'єю в Луцьку, другий – у Любомлі.

— Батько їх настроював на те, що треба в місто переїхатися, – говорив жінка, хоч із почуття від неї в подальшій розмові напрошується висновок, що сама вона ні на що не проміняла б свої Локутки:

— Маємо ліс, він – довкола села, як намисто, є де збирати ягоди, гриби. Тут ніколи не було багато хат, але жодна не стояла пустою, і в кожній жили багатодітні сім'ї. Що там казати – колись у селі було три табуни худоби повулочно, тепер – тільки три корови. Одна з них – наша. Як я росла, то гурт дітей ходив до школи в Забужжя – зимою, пригадує, старші протоптували по свіжому снігу стежку, а ми, менші, вже за ними прошкували. В пору навчання наших синів – учнів уже підвозила до школи машина – як її не було, то хлопці верталися додому, а я все дивувалася:

СУБСИДІЯ ЦІНА ЗА 1 УП. ЛИШЕ 8 грн.

БАЛЗАМ ВУШНИЙ PHYTORINOL (Фіторинол) ТУБОВІД ПРО СЛУХ 5мл (ml)

БАЛЗАМ ВУШНИЙ PHYTORINOL (Фіторинол) 5мл (ml)

— Чому люди старшого віку особливо турбуються про слух?

— Тому що слух – це можливість чути дорогі голоси, не випадати з життя родини. Коли звуки стають тихішими, люди відчувають самотність і починають уникати спілкування.

— Чи є способи повернути хороший слух?

— Так. Особливо якщо реагувати вчасно. Натуральні краплі «Phytorinol (Фіторинол)» допомагають налагоджувати функції органів слуху. Одним із головних напрямів їх дії є покращення кровообігу. Після застосування «Фіторинолу» кисень і поживні речовини краще надходять до волоскових клітин органів слуха. Чим більше

«Як же так – я з першого класу пішки ходила?». Зараз є шкільний автобус, та, на жаль, в Локутках – лише двоє школярів.

...І ще одна, дуже щемлива зустріч була в Локутках – із Надією Сосницькою: вона та її чоловік знайшли тут прихисток, рятує від війни. Родом жінка – із Забужжя, але, закінчивши Володимир-Волинське педучилище, потрапила на роботу у Великомихайлівку на Дніпропетровщині. Там і заміж вийшла, дітей народила.

— Ми три з половиною роки у повномасштабну війну якось трималися там. А цього літа поїхала в Дніпро (мені операцію на оці робили), а назад вже не могла повернутися. Чоловік сказав, що кожен день – прильоти по три рази, тож люди стали виїжджати. Спакував він дещо з одягу й переслав на Дніпро. І сам вирушив до мене. З Дніпра ми добиралися на Волинь. Поселилися в Локутках – у хаті моїх дідуся й бабусі, де жив мій рідний дядько – мамин брат, котрий в цьому році, навесні, помер.

Видно, що хата не занедбана. Тут ще немовби витає дух колишніх господарів, котрі дивляться зі світлин, які – на стінах оселі. Чи приживуться тут переселенці, чи розпакують, обзаводять дядько – мамин брат, котрий в цьому році, навесні, помер.

— Грубку у кухні треба перекладати. Чоловік її трохи позаліплював, щоб можна було їсти зварити, – може, зиму якось витримає, хоч, мабуть, пічника доведеться шукати. Перезимуємо (чоловіка вдома не застали – пішов до лісу, «може якесь ломаччя притягне, щоб було чим палити», – Авт.), а далі – побачимо, як буде. Додому хочеться, я ж там сорок вісім років прожила... ■

РЕКЛАМА

НІКОГО НЕ СЛУХАЙТЕ! ВІДНОВЛЕННЯ СЛУХУ МОЖЛИВЕ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІЦІ – ПРОСТО ДОЗВОЛЬТЕ СОБІ ЧУТИ КРАЩЕ!

— Коли варто починати використовувати «Фіторинол»?

— Щойно ви помічаєте, що доводиться перепитувати або робити звук голосніше. Краще не чекати погіршення – рання підтримка слуху дає можливість зберегти звичний комфорт спілкування та захищає від ризику глибокої втрати слуху й відчуття ізоляції від навколишнього світу. Кожна крапля «Фіторинолу» – це крок до того, щоб жити яскраво, чути чітко і не втрачати зв'язок із тими, кого любите. Не віддавайте тиші жодного дорогоцінного моменту вашого життя.

ПРОЄКТ ПІДТРИМКИ ПЕНСІОНЕРІВ

ЯКЩО ВИ ПЕНСІОНЕР, ТО МАЄТЕ ПРАВО НА СУБСИДІЮ ДЛЯ ПРИДБАННЯ «ФІТОРИНОЛУ». ЯК ОТРИМАТИ «ФІТОРИНОЛ» ВСЬОГО ЗА 8 ГРИВЕНЬ: ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ: 0-800-359-306 (ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ)

НАЗВІТЬ КОД: 5456

УВАГА! ТЕРМІН ДІЇ СУБСИДІЇ ОБМЕЖЕНО – ТРИВАЄ ЛИШЕ ДО 7 СІЧНЯ 2026 Р. ПОВЕРНІТЬ СОБІ ГАРНИЙ СЛУХ!

■ **Пульс тижня**

Покарали військового, який напідпитку збив двох патрульних

Проте суд врахував, що обвинувачений є військовослужбовцем, що стало підставою для пом'якшення покарання

Любомира НАТИНКА

Як йдеться у вироку Любомльського районного суду від 12 листопада, інцидент стався 10 серпня 2025 року близько 19:50 на вулиці Незалежності в селі Вишнів. Поліцейський наряд із Ковеля зупинив водія, який рухався без пасків безпеки та відмовився пред'явити документи. У відповідь на зауваження він різко рушив автомобілем, унаслідок чого проволочив лейтенанта поліції на капоті та збив капрала з ніг. Обое отримали легкі тілесні ушкодження.

Відомо, що водій раніше був позбавлений права керування автомобілем. Проте суд врахував, що обвинувачений є військовослужбовцем, бере участь у захисті країни та позитивно характеризується, що стало підставою для пом'якшення покарання.

Оскільки обвинувачений щиро розкавсяся, а потерпілі заявили, що претензій до нього не мають, тож за скоєне чоловік отримав 22 100 гривень штрафу. ■

■ **Фермер замість добрив купив... «повітря»**

Невідома особа зателефонувала керівнику господарства на Любомльщині та запропонувала вигідно придбати міндобрива. Після обговорення деталей, сторони домовилися про продаж 25 тонн сульфату магнію

Катерина ЗАГАЙКО

На виконання цієї «угоди» бухгалтер фермерського господарства здійснив переказ грошових коштів у сумі 352 500 гривень з банківського рахунку підприємства на рахунок, вказаний зловмисником.

Після отримання коштів шахрай зник, а замовлений товар так і не був доставлений... ■

■ **Економіка**

Збудують завод, куди волинські господарі здаватимуть свою вирощену продукцію

В нашому краї планують запустити виробництво із виготовлення сухого картопляного пюре (картопляних пластівців)

Микола БУЛЬБА

Volyn Smart Agro Cluster за участі кооперативу «Волинська картопля» підготував інвестпроект побудови заводу із виготовлення сухого картопляного пюре. Наразі волиняни вже мають комерційну пропозицію від інвестора з Європи.

Завод працюватиме на потреби західного регіону України, а також зможе вийти на експортні ринки ЄС та Азії.

Як повідомляє LIGA.net, вартість заводу становить до 4 мільйонів євро. Завод стане частиною регіонального кластеру переробки картоплі та забезпечить повний цикл – від вирощування до глибокої переробки. Це дозволить фермерським господарствам

Волині продавати не сировину, а готовий продукт із високою доданою вартістю.

Підприємство створить нові робочі місця, збільшить податкові надходження та сприятиме економічному розвитку сільських територій, наголошує сайт inventure.com.ua.

Проект спирається на багаторічну підготовчу роботу кластеру: оновлення сортів картоплі з високим вмістом крохмалю, створення лабораторії на базі Луцького національного технічного університету, формування сировинної бази та

пошук земельної ділянки під майбутній завод.

Очікується, що завод працюватиме на потреби західного регіону України, а також зможе вийти на експортні ринки ЄС та Азії, де існує стабільний попит на картопляні пластівці завдяки тривалому терміну зберігання та зручності транспортування.

Проект знаходиться на фінальній стадії підготовки перед стартом будівництва. Після укладення угоди з інвестором буде оголошено чіткий графік зведення заводу та запуску виробництва – попередньо це 1 – 2 роки.

До речі, голова кооперативу «Волинська картопля» Анатолій Аршулік також прицинюється до комплексу із виробництва крохмалю.

«Волиняни вже мають комерційну пропозицію від інвестора з Європи. Вартість заводу становить до 4 мільйонів євро.»

■ **О, часи! О, звичай!**

Фото: ілюстративне, dpsu.gov.ua.

«За 7 тисяч доларів зможеш дивитися у бінокль по той бік кордону», – радив на Щачині прикордонник молодшому колезі.

120 чоловіків-«ухилянтів» втекли до Польщі завдяки... волинським прикордонникам?

Вартість послуги «стражі» кордону оцінювали до 10 тисяч доларів із людини

Дарина ШЕВЧУК

Цими днями правоохоронці викрили п'ятьох військовослужбовців Волинського прикордонного загону, які сприяли незаконній втечі за Західний Буг 120 чоловіків.

За даними слідства, з жовтня 2023 по січень 2024 року інспектори умисно не здійснювали належного контролю під час перевірки документів та вносили в базисних неправдиву інформацію. У системі вони зазначали, що чоловіки нібито мають інвалідність, хоча жодних підтверджувальних документів ті не пред'являли.

За оперативними даними, вартість послуги могла сягати до 10 тисяч доларів із людини.

Усім п'ятьом прикордонникам оголосили підозру за ч. 2 ст. 332 ККУ (незаконне переправлення людей через держкордон, вчинене службовою особою) та ч. 3 ст. 419 ККУ (порушення правил несення прикордонної служби, що спричинило тяжкі наслідки). Санкції статей передбачають до 10 років позбавлення волі.

Слідчі подали клопотання про взяття підозрюваних під варту. Розслідування триває, правоохоронці встановлюють інших причетних до схеми.

«У системі інспектори зазначали, що чоловіки нібито мають інвалідність, хоча жодних підтверджувальних документів ті не пред'являли.»

Тим часом Шацький районний суд Волинської області визнав винним військовослужбовця Державної прикордонної служби у зловживанні впливом. Як

йдеться у вирокі від 12 листопада, обвинувачений Віталій Б. був призначений на посаду дозиметриста одного з відділів ДПСУ.

І, за даними слідства, старший солдат запропонував іншому військовому допомогу в ухиленні від служби. Він запевняв, що має знайомства у Волинській обласній клінічній лікарні та може вплинути на медиків, аби ті виготовили фіктивні документи про неіснуючу хворобу. Це мало стати підставою для звільнення з військової служби та можливої виїзду за кордон.

За таку послугу прикордонник вимагав 7 тисяч доларів. Після кількох зустрічей і листування в телеграмі він отримав від військовослужбовця пакет документів і обумовлену суму. У цей момент його затримали правоохоронці.

У суді обвинувачений повністю визнав свою провину та заявив, що діяв за порадами невідомого чоловіка, з яким познайомився під час лікування в тій же лікарні.

Суддя Сергій Матвійчук визнав Віталія Б. винним у зловживанні впливом (ч. 2 ст. 369-2 КК України) та призначив штраф у розмірі 297 500 гривень. Виплату дозволили

відтермінувати на рік – щомісяця засуджений має сплачувати близько 24,8 тисячі гривень.

Рішення можна оскаржити в апеляційному суді. ■

«ДЕПРЕСОЛ»

ВАШ ЗАХИСТ ВІД ТРИВОГИ

«Щось дайте мені від нервів, не можу заспокоїтися», «Не сплю вже тиждень – дайте щось», «Погода змінюється, а в мене голова болить, тиск скаче – що мені попитути?», «Не можу заснути», – скаржаться люди в аптеках.

На нас впливають і зміна погоди, і магнітні бурі, але перш за все – погані звістки, очікування біди, депресивний настрій, підвищення тиску, головними болями, запамороченням, прискореним серцебиттям тощо. Такий стан загрожує інсульт, інфарктом, загостренням хронічних хвороб, розладом травлення аж до запору.

Виробник: «JEE LABORATORIES LTD», Індія
1 x 10 капсул

ДЕПРЕСОЛ

КАПСУЛИ
Дієтична добавка

Природно контролює тривогу без сонливості
Ефективно знімає стрес,
навантаження та розумову втому

«ДЕПРЕСОЛ» – це захист від щоденного руйнування здоров'я через нервові розлади. Це аюрведичний препарат із 12 лікарських рослин. «Депресол» – чудова суміш трав для заспокоєння нервової системи та боротьби з безсонням.

«ДЕПРЕСОЛ» ДОПОМАГАЄ:

- Заспокоїтися, підвищити стійкість до стресу, зокрема й погодного;
- Подолати безсоння;
- Знизити артеріальний тиск і відновити правильний ритм серця;
- Зменшити головний біль від напруги, при метеоро- та магнітних бурях.

«ДЕПРЕСОЛ» МАЄ БУТИ В КИШЕНІ! КОЛИ СТРАХ НАКРИВАЄ ХВИЛЕЮ, МИ МАЄМО БУТИ СТИЙКИМИ! У ЦЬОМУ ДОПОМОЖЕ «ДЕПРЕСОЛ».

1 упаковка «ДЕПРЕСОЛ» містить 10 капсул. Рекомендовано без перерви вжити не менше ніж 4 упаковки.

Якщо Ви хочете заспокоїтися, побачити чудові сни, як у часи, коли були щасливі, а не тривожилися, повірити в майбутнє –

приймайте щоденно «ДЕПРЕСОЛ».

АКЦІЯ «ДЕПРЕСОЛ» «3+1»
З 10 листопада до 10 грудня в Україні проходить акція:
При купівлі 3-х упаковок «ДЕПРЕСОЛ» – ЧЕТВЕРТА НАДАЄТЬСЯ БЕЗКОШТОВНО.
1 упаковка коштує 130 грн.

Замовити «ДЕПРЕСОЛ», ознайомитись із його повним складом та відгуками можна:

- На сайтах bioveda.com.ua та tabletki.ua.
- Зробити замовлення за безкоштовним телефоном **0-800-300-526**.
- Отримати на відділенні «УКРПОШТА» або «НОВА ПОШТА» у Вашому місті, згідно з тарифами перевізника.

Дієтична добавка. Не є лікарським засобом. Міжнародний Фітосанітарний Сертифікат PSC9NEW2025014005

■ Герої не вмирають!

На фасаді Великояблуницького
ліцею вже 9 меморіальних дошок
захисникам-Героям

Меморіальні дошки на фасаді ліцею щодня нагадуватимуть, що свобода дається великою ціною.

У селі, що на Маневиччині, цими днями вшанували своїх випускників, які віддали життя за Україну

Олена ВОЛИНЕЦЬ

До меморіальних плит Олександру Деркачу та Володимирі Гринюку додалися пам'ятні знаки Сергію Яцкову, Віталію Потарасю, Михайлу Деркачу, Андрію Хомичу, Івану Деркачу, Олегу Новосаду, Олегу Городюку.

Кожне з цих імен – це історія життя, сповненого

любви до України, відповідальності, відваги й самопожертви. Молоді люди пішли на війну, щоб захистити свої родини, свої домівки, свою Батьківщину й повернулися додому «на щиті».

На урочистому заході зібралися рідні та близькі захисників-Героїв, представники місцевої влади, освітяни, учні та жителі громади. Зі словами глибокої вдячності

Кожне з імен захисників-Героїв – це історія життя, сповненого відваги та самопожертви.

Освячення меморіальних дошок.

до присутніх звернувся Маневицький селищний голова Олександр Гаврилюк, який підкреслив, що подвиг земляків – це не лише сторінка історії, а заповіт для наступних поколінь – жити гідно, з вірою, з любов'ю до рідної землі.

Присутні вшанували пам'ять полеглих хвилиною мовчання. До підніжжя ме-

моріальних дошок лягли живі квіти – символ скорботи й вічної вдячності.

Меморіальні дошки на стінах ліцею – це кам'яні свідки великої людської мужності, це уроки пам'яті, які щодня нагадуватимуть: свобода дається великою ціною, вона завжди вистраждана й оплачена життями найкращих. ■

■ Крила, обпалені війною

У Троянівці прийняли 15 переселенців

Від початку повномасштабного вторгнення Маневицька громада стала домівкою для понад двох тисяч внутрішньо переміщених осіб

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Тут люди, які втратили власне житло чи були змушені покинути рідні міста і села через бойові дії, знаходять прихисток, підтримку й спокій.

санвузлів, закуплено меблі, посуд, побутову техніку. Тут тепло, затишно й охайно, є все необхідне, щоб люди могли відчувати себе у безпеці.

Місцеві жителі також долучилися до підтримки новоприбулих. Мешканці Тро-

«Тут тепло, затишно й охайно, є все необхідне, щоб люди могли відчувати себе у безпеці.»

Цими днями до громади прибули ще п'ятнадцять мешканців Донецької області. Їх розмістили у пункті тимчасового проживання в селі Троянівка.

Приміщення підготовлене для комфортного перебування: зроблено поточний ремонт кімнат, кухонь і

янівського старостинського округу принесли продукти, а працівники дитячого садка та ліцею приготували для гостей домашні гарячі страви.

Маневицька селищна рада висловлює подяку благодійному фонду «Рокада», релігійній громаді церкви

Людей, які втратили власне житло чи були змушені покинути рідні міста і села через бойові дії, тепло зустріли на новому місці.

Переселенців розмістили у пункті тимчасового проживання.

«Вефіль» селища Маневичі, жителям округу та всім, хто

допомагає людям у складних життєвих обставинах. ■

■ Любов – зла!

Подарував на 20 років молодшій
співмешканці... удар ножом

Трагічний випадок стався листопадового вечора у місті Володимирі

Любомира НАТИНКА

Встановлено, що між 57-річним чоловіком та його 37-річною співмешканкою виник конфлікт, під час якого він завдав жінці ножового поранення в шию. Від отриманих травм потерпіла загинула на місці події.

На місце трагедії негайно прибула слідчо-оперативна група. Нападника затримали в порядку статті 208 КПК України, знаряддя злочину вилучили.

Слідчі, за процесуального керівництва прокуратури, готують повідомлення про підозру затриманому за ч. 1 ст. 115 Кримінального кодексу України – умисне вбивство.

Тим часом схожа трагедія сталася на Рівненщині. До будинку в селі Глушиця Сарненського району, де прожи-

вала 24-річна жінка з трьома дітьми, прийшов допомогти по господарству її 29-літній брат. Увечері до жінки навідався 43-річний житель села Маслопуща, з яким вона перебувала у стосунках.

Під час застілля між присутніми на ґрунті ревнощів до інших чоловіків виникла сварка, у ході якої гість завдав ножового поранення 29-річному брату господарині. Остання намагалася втекти та встигла зателефонувати рідним, однак уникнути тра-

гедії не вдалося. На ґрунтовій дорозі нападник наздогнав жінку й ударив її ножом, після чого завдав поранення собі у живіт.

На місце події прибігла мати потерпілої, яка викликала швидку допомогу. Медики, що прибули на виклик, констатували смерть жінки. Зловмисника затримали в порядку статті 208 КПК України.

Як гадаєте, кохатися із людьми на 20 років старшими чи молодшими – це збочення чи ні?

Проголосуйте на це запитання на нашому Телеграм-каналі – t.me/Volyn_ZMI. ■

■ Пульс тижня

Фото із фейсбук-сторінки Камінь-Каширського райвідділу поліції.

«Гірко!». А в житті нехай буде солодко!

Тепер вони не лише колеги,
а й подружня пара

У Камінь-Каширському районному відділі поліції цими днями була особлива подія

Богдана КАТЕРИНЧУК

Двоє працівників відділу – Іванна та Роман із Маневиччини – поєднали серця та долі. У службі вони – команда. У житті – тепер офіційно чоловік і дружина. Тож попереду – нове життя, де поруч не лише напарник, а й кохана людина.

Колектив поліції щиро вітає молодят і бажає, щоб у їхньому спільному житті панували любов, довіра та взаємна підтримка.

«Нехай кожен день буде мирним, а служба – безпечною», – йдеться на фейсбук-сторінці Камінь-Каширського районного відділу поліції. ■

Посадовця виправної колонії
на Волині підозрюють
у службовій недбалості

За процесуального керівництва прокурорів Волинської обласної прокуратури заступнику начальника ДУ «Маневицька виправна колонія (№ 42)» повідомлено про підозру у вчиненні службової недбалості, що спричинила тяжкі наслідки державним інтересам

Наталія МУРАХЕВИЧ

Встановлено, що посадовець, який відповідав за комунально-побутове забезпечення колонії, не подбав про контроль за реальними обсягами та розрахунками наданих установі місцевим підприємством комунальних послуг. Внаслідок цього колонія переплатила за такі послуги понад 870 тисяч гривень.

Вирішується питання про відсторонення підозрюваного від посади та про обрання йому запобіжного заходу.

Досудове розслідування та оперативний супровід здійснювало ТУ ДБР у Львові. ■

Камінь-Каширська громада
«взула» автівки захисників

Громада продовжує підтримувати наших військових, допомагаючи їм необхідним для виконання бойових завдань

Богдана КАТЕРИНЧУК

Днями наші мужні захисники отримали від камінь-каширців десять автомобільних шин та комплекти дисків до них. Вартість їх – 44 тисячі гривень. Ці кошти виділено з міського бюджету. А ось диски, які коштують 10 000 гривень, закуплено завдяки волонтерським внескам працівників міської ради, котрі власним коштом долучилися до доброї справи.

Все це – турбота про за мобільність наших захисників, їх швидкість, змogu своєчасно доставити бійців, поранених чи вантажі. ■

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон**
– Viber, Telegram, WhatsApp;
096 77 31 037 – **Київстар**
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам 2 картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі). Ціни договірні. Тел.: 0505624572 (вайбер), 0980393636.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам жом, торфобрикет, дрова рубані (твердї породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізнi та необрізнi), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столлярні дошки після камерної сушки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел. 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

● Загублений військовий квиток, виданий на ім'я Матвіюк Сергій Леонтійович, вважати недійсним.

Волинська область займає третє місце в країні за розвитком економіки, повідомив начальник ОВА Іван Рудницький. Станом на 1 листопада 2025 року перевищення бюджету області та місцевих бюджетів становить 1 мільярд 868 мільйонів гривень.

У Волинському апеляційному суді відбулися збори суддів, в ході яких головою суду було обрано Василя Анатолійовича Подольця. Він має професійний досвід здійснення судочинства – 29 років.

За підсумками січня-жовтня 2025 року з офіційних доходів фізичних осіб до бюджетів усіх рівнів жителі Волині сплатили майже 11 мільярдів гривень ПДФО (на 22% більше, ніж минулоріч). Із них 6,2 мільярда гривень залишились в місцевих бюджетах області.

3 1 грудня цього року по 1 січня 2026 року підприємці зможуть продавати хвойні дерева на таких вулицях Луцька: бульвар Івана Газюка, 7-А (поблизу бібліотеки); проспект Соборності, 26; проспект Відродження, 6; вулиця Дубнівська, 36 (поблизу кінцевої зупинки громадського транспорту); вулиця Глушець (навпроти Центрального ринку); вулиця Героїв УПА (поблизу магазину «Вишківський»); вулиця Конякіна, 14 (поблизу ринку); вулиця Захисників України (біля торгового центру «Глобус»); вулиця Львівська (поблизу магазину «SPAR»); на розі вулиці Січної та проспекту Відродження.

РЕКЛАМА

АДВОКАТ
консультація
БЕЗПЛАТНО
099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідцтво ЗП 002973 від 21.06.2022р.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Закінчення.
Початок – на с. 16

■ ■ ■ | вже за пів години вона тихцем ішла за компанією Левка у напрямку лісу, тримаючи старий бінокль діда Омеляна.

– Що там, Палажко? – шепотіла у телефон Параска.
– Ідуть, – відповідала та. – Мої троє гостей і до них біля дуба Петрового приєднався Вася Кубинець із Завалля. У такому спортивному костюмі, що я одразу й не пізнала. Який, кажеш, Вася? Кубинець! Із Завалля. Ну той, що в лісі дроворубом працював до війни, а зараз ховається від ТЦК. Наче грибки, але кошики – порожні.

Ой, зупинилися, щось говорять...

– А ти ближче підійди!
– Ага, зараз! Ще на міну наступлю, то ти потім сама «Мідас» проведеш на кладовищі!

Палажка все ж обережно наблизилась.

...Компанія чоловіків зупинилась біля таблички «Заміновано».

– Сім тисяч із кожного, – раптом прошепотів Вася (але Палажка почула його).

– Ой, Левку, то ти не по гриби пішов, – прошепотіла вона. – Ти – по кримінал.

Перерахувавши «зелені», «провідник» сказав:

– Отам ліворуч за трьома соснами починається межа, бачите? Далі – білорусь!

– А якщо міна? – спитав один із онуків.

– То буде тиша. Назавжди, – відповів серйозно «провідник», а потім зареготав, як Лисий із «Кварталу 95». – Все буде «чиком» – хіба я вперше допомагаю...

«А я б на міни не пішов, навіть за валер'ян...», – поправивши окуляри почав занотовувати Мурчик-Копілот, але слова «валер'янку» не встиг дописати).

Бо саме в цю мить над лісом загрукотів дрон.

– Стояти! Поліція! – пролунав голос дільничного Петра Вареника, який першим за прикордонників вискочив із-за сосни на ровері із сиреною, яка була прив'язана дротом і пищала так, ніби її душить вовк.

– Ой, мамцю! – враз при-

«Ваша «операція» – найкраще прикриття, яке я бачив!» – визнає дільничний Петро Вареник, який примчав до лісу на ровері із сиреною.

тиснулась до землі Палажка, ховаючись за пеньок. – Я ж не з ними, я – своя, «шпигунка»!

– Знаю, що не з ними, – махнув, усміхаючись Вареник, – Параска вже доповіла. Ваша «операція» – найкраще прикриття, яке я бачив! ...Левко стояв, почервонілий, мов стиглий буряк.

– Я не знав... вони самі... Я думав, грибів хочуть назбирати...

– Та не хвилюйся так, «женишок», – перебила Палажка. – Тепер, кавалере, всі твої «гриби» пойдуть у рай-відділ.

– Пані Паласю, не судить і не судимі будете, – по-філософськи сказав Левко і продовжив: – Я ж до Вас з усім серцем прийшов...

(Проте Мурчик-Копілот уже його не слухав, а гордо писав у свій блокнот: «Операція завершилась успішно. Головний хабар – совість. У Великій Груші знайшлася»).

НАРОДНИЙ СПИСОК АГЕНТІВ «МІДАС»

...Того дня вся Велика Груша говорила лише про це. Одні казали: «Палажка

– шпигунка року», другі додавали: «...Хоч могла бути і коханкою року», а треті твердили: «Параска – головний стратег».

Проте вже на вечір Па-

«Одні казали: «Палажка – шпигунка року», другі додавали: «...Хоч могла бути і коханкою року», а треті твердили: «Параска – головний стратег».

лажка й Параска почали ви-ясняти, хто з них головна у «спецоперації».

– То я ж викрила! – кричала Палажка.

– А хто тобі куртку «воєнну» і бінокль дав? – не відставала Параска.

– А хто мене «шпигункою» називав?

– Та я ж тебе «шпигункою» називала з любові!

– Ага, то тепер я – ще й любовний агент, виходить!...

Дід Омелян хотів вставити свої «п'ять копійок», щоб їх якось примирити, але не встиг. Бо в цей момент з'явився дільничний Петро Вареник і, усміхаючись, урочисто сказав:

– Дівчата, годі сваритись! Ви обоє офіційно внесені в

народний список агентів «Мідас»!

– А що то значить? – спитала Параска.

– Що ви маєте право ловити хабарників ложкою відварення!

– Тоді, пане поліціонер, скликайте людей до клубу! Ми з Палажкою вміємо не тільки «ухилиянтів» ловити! – усміхнулася Параска.

...І за якихось пів години баба Параска і баба Палажка проводили місцеву операцію «Мідас». У клубі гуділо, як у вулицю. Навіть сови на березі тутешнього озера Несамовите прокинулися.

– Хто взяв гроші на ремонт сцени, а купив собі нову хату – той не артист, а аферист! – кричала Параска.

– А хто взяв на лампочки, а купив собі зуби – той не освітлювач, а корупціонер! І світиться тепер не сцена, а він... особливо ввечері! – дала Палажка.

– А хто взяв на сирени, а купив собі нову жінку – той не рятівник, а бабник! – завершила Параска.

Дід Омелян навіть приніс стару бухгалтерську книгу, де було написано: «2023 – лампочка. 2024 – лампочка. 2025 – лампочка». А світла – нема. Тож у нас економіка світлова: світла нема, а лампочки ростуть, як гриби після дощу!

– Справді, у нас не «Мідас», а «Мідяка» – і то чесна! – сказав він.

«А я б перевірів, чи в тій хаті, що купили за сцену, є Wi-Fi», – занотував Мурчик-Копілот).

...Палажка, повертаючись

із клубу і радіючи, що кількох нечестивців таки вдалося вивести на чисту воду, уже на своєму подвір'ї глянула в небо і тихо сказала:

– Ой, якби всі отак працювали – може, й держава наша зазолотіла б, як у того Мідаса, тільки без гріха...

«Головне, щоб у тому золоті не забули, де стоїть банка з варенням. А ще краще – зі сметаною», – резюмував паралельно у Парасчиній хаті Мурчик-Копілот, закриваючи блокнот лапкою).

І тут із темноти в бік баби Палажки пролунало голосом Левка:

– Правду кажеш, шпигунко чарівна...

Далі буде... ■

Шок!

Українка 18 років зберігала тіло померлої доньки

А іншу примушувала ночувати з трупом у ліжку

Ліна ВОГОНЬ

58-річній жительці Костянтинівки Донецької області повідомили про підозру після виявлення муміфікованого тіла її доньки, яке зберігалось у квартирі близько 18 років.

Донецька обласна прокуратура, зокрема, повідомила: «Жінка протягом багатьох років не дбала про своїх двох доньок. Вона не забезпечувала їх їжею, лікуванням і належними умовами проживання. Діти жили у занедбаній квар-

тирі без світла, тепла та необхідної гігієни. Молодшу дівчинку мати змушувала жебракувати та збирати їжу на кладовищі, а у разі відмови лякала та погрожувала покаранням. У грудні 2006 року 22-річна донька підозрюваної померла. Про її смерть жінка лікарям чи поліції не повідомила, а її сестру запевнила в тому, що та спить і скоро прокинеться. Також примушувала ночувати в ліжку поруч із тілом сестри упродовж декількох днів, забороняючи розповідати про це будь-кому. Крім того, мати обмивала та переодягала померлу», – розповіли у прокуратурі.

Коли молодшій потерпілій виповни-

«Мати протягом багатьох років обмивала та переодягала померлу...»

лося 19 років, вона залишила домівку та переїхала до іншого міста, де намагалася розпочати нове життя й поступово відійти від пережитого. Лише у 2025-му дівчина звернулася до адвокатів і розповіла про своє минуле – тоді ж інформацію про можливий злочин отримала і поліція.

Під час огляду квартири правоохоронці виявили муміфіковані рештки старшої сестри, які пролежали близько 18 років. У рамках кримінального провадження підозрювану направили на експертизу для встановлення її психічного стану. ■

■ Футбол

«Ребров вчинив мудро, пожертвувавши поєдинком проти Франції»

«Я вірив у перемогу збірної України, адже не дарма зі своїми колегами приїхав до Варшави», – усміхається Віталій Кварцяний.

Так заявив відомий футбольний спеціаліст Віталій Кварцяний, який уболівав за Україну в матчі проти Ісландії безпосередньо на стадіоні у Варшаві

Сергій ДЕМ'ЯНЧУК

Віталію Володимировичу, які, якщо чесно, у вас були очікування перед грою з Ісландією? – запитав 72-річного тренера Віталія Кварцяного кореспондент Sport.ua.

– Я вірив у перемогу збірної України, адже не дарма зі своїми колегами приїхав до Варшави (усміхається).

– За самовіддачею це був найкращий матч «синьо-жовтих» у відбірному турнірі? – Без сумніву. Причому, це стосується всіх футболістів.

– Якби була така самовіддача в кожному поєдинку, не довелося б так нервувати на фініші турніру?

– Не завжди все складається так, як хочеться вболівальникам. Футболістам не можна заглянути в душу, у кожної людини своя психологія. Я не сказав би, що наша команда в інших матчах не віддавала. Адже суперники теж готуються до матчів і іноді це у них виходить краще. Матч в Азербайджані (1:1. – Ред.)? У них змінився наставник і нехай навіть на короткий період часу, але це

дає команді емоційний сплеск. Що, якраз і припало на поєдинок проти українців. А ми не чемпіони світу, щоб обігрувати таку команду на одній нозі.

– Які висновки ви для себе зробили після першого тайму? М'яч у ворота ісландців ніяк не йшов.

– До перерви дії збірної України

Нічийний результат був би несправедливим.

ни я б назвав обережними, поступово нав'язуючи свою перевагу супернику. Можна згадати небезпечні удари від Зубкова і Циганкова. Намагався бути активним Малиновський, але йому було складно, оскільки у нього на хвості постійно був гравець ісландців. Мабуть, суперники найбільше боялися півзахисника «Дженоа». Втім, Ісландія не така вже й сильна команда. Вдома вони вигризли більше м'ячів. А зараз із самого початку було видно, що ісландці згодні на нічию. За таке карають. У них не було імпрові-

Го-о-о-ол!!!

заційних футболістів, якісного нападника. Єдина їхня перевага – непогана гра в обороні. Матч у Варшаві показав, що наша збірна була більш різноманітною. Індивідуальний клас наших гравців був вищим. І коли потрібно було дотиснути опонента, ми це робили.

– Наставник ісландців у стартовому складі виставив дев'ять футболістів, які грали проти Азербайджану. На вашу думку, це була його помилка?

– Не думаю. Просто в Баку вони грали на перемогу, а зараз, більшою мірою, на нічию. Тільки, коли ісландці пропустили на 83-й хвилині, вони показали, що хочуть забити гол. Але поїзд вже пішов.

– Команди зіграли 80 хвилин, а на табло горіли нулі. Ви вірили, що все може змінитися?

– Так. Я говорив своїм колегам на трибунах, нехай вони це підтвердять, що Україна заб'є потрібний м'яч. Десь із середи-

ни другого тайму суперник сів у своєму штрафному майданчику, вони були виснажені, тому гол був справою часу. Добре пробирав Циганков, Конопля «насилав» м'ячі у штрафний майданчик, Яремчук двічі небезпечно бив. Нічийний результат був би несправедливим. «Синьо-жовті» були більше налаштовані на перемогу, ніж суперник на нічию. Також варто відзначити і вдалі заміни від Сергія Реброва.

– Який головний критерій перемоги збірної України в матчі проти Ісландії?

– Мотивація. Кожен гравець знайшов у собі додаткові резерви. Не думаю, що умовно, фінанси стояли на першому місці. Футболісти – не бідні люди. І не варто

забувати про стратегію. Сергій Ребров вчинив мудро, пожертвувавши поєдинком проти Франції, тим самим зберігши ключових виконавців на вирішальну битву...

– Зараз така ейфорія, що ми вже вийшли на чемпіонат світу, але попереду ще, сподіваюся, два вирішальні матчі в плей-офф.

– Шанси великі, тож потрібно дочекатися жеребкування, яке відбудеться 20 листопада, і вже від цього відштовхуватися. Втім у нас вже є вдалий досвід таких протистоянь, коли ми обіграли Боснію і ту ж Ісландію. Тому я з оптимізмом очікую весняні матчі «синьо-жовтих» за право потрапити на Мундіаль, який відбудеться зокрема і в США. Пора їхати до Трампа в гості і поговорити про політику.

ЯКИЙ РАХУНОК?

Футбол. Відбір до Чемпіонату світу-2026.

5-ий тур. Франція – Україна – 4:0 (1:0 – Мбаппе, 55 хв., пенальті; 2:0 – Олісе, 76; 3:0 – Мбаппе, 83; 4:0 – Екітіке, 88).

Стадіон: «Парк-де-Пренс» (Париж, Франція). Арбітр: Славко Вінчич (Словенія).

Франція: Меньян, Дінь, Упамекано, Саліба, Кунде (Гюсто, 89), Конте (Заїр-Емері, 80), Канте, Барколя (Екітіке, 68), Шеркі (Акліуш, 68), Олісе (Нкунку, 89), Мбаппе.

Україна: Трубін, Михайличенко, Михавко (Зубков, 75), Сваток, Забарний, Караваєв, Назарина, Ярмолюк, Очеретський (Шапаренко, 64), Яремчук (Циганков, 75), Гуцуляк (Ванат, 64).

6-ий тур. Група D: Україна – Ісландія – 2:0 (1:0 – Олександр Зубков, 83 хв.; 2:0 – Олексій Гуцуляк, 90+3).

Стадіон: «Стадіон Війська Польського імені маршала Юзефа Пілсудського» (Варшава, Польща). Арбітр: Ентоні Тейлор (Англія).

Україна: Трубін – Миколенко, Матвієнко, Забарний, Конопля – Зубков (Сваток, 87), Ярмолюк (Шапаренко, 69), Калюжний, Малиновський (Гуцуляк, 77), Циганков (Назарина, 87) – Ванат (Яремчук, 69).

Результат іншого матчу групи D: Азербайджан – Франція – 1:3. ■

ФУТБОЛ. ВІДБІР ДО ЧС-2026. ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ D:

№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	Франція	6	5	1	0	16:4	16
2.	Україна	6	3	1	2	10:11	10
3.	Ісландія	6	2	1	3	13:11	7
4.	Азербайджан	6	0	1	5	3:16	1

■ Місцевий футбол

Футболісти із Тростянця – найсильніші на Волині!

16 листопада на луцькому стадіоні «Авангард» відбувся «Золотий матч», у якому в протистоянні між луцьким «ЛСТМ 536» і ФК «Тростянець» із Ківерцівщини визначилася команда-чемпіон нашої області 2025-го року

Петро ПАС

Адже після останнього туру першості саме ці дві команди набрали однакову кількість очок – по 40. У такому разі, згідно регламенту змагань, чемпіон Волині мав визначатись у «Золотому матчі» між цими командами на нейтральному полі. І

ФК «Тростянець» – чемпіон Волині 2025 року.

16 листопада він відбувся. Битва справді вийшла запеклою. Не обійшлося і без червоних карток. Але все ж підопічні легенди луцької «Волині» і полтавської «Ворскли» Василя Сачка виявилися трохи сильнішими.

А підсумок протистояння підвів влучний удар гравця «ковбасників» Тимофія Денисюка по воротах «будівельників» на 65-ій хвилині.

Це означає, що ФК «Тростянець» відстоює за собою чемпіонський титул. Срібні нагороди – в «ЛСТМ 536», «бронза» – в ФК «Ковель». ■

■ Увага, конкурс!

Що за ім'я ми заховали у гранатобузі?

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо у гарбуз (від початку повномасштаб-

ного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився у грізний гранатобуз).

Умови конкурсу – прості: відгадати, що ми заховали – і надіслати нам слово-відповідь.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ. ОСІННІЙ МАРАФОН-2025» – 12 ТУР

Друзі, а сьогодні маєте відгадати ім'я. Красиве. А виведе вас на нього такий асоціативний ряд зі словами з одного відомого всім твору невідомого автора: «серце»,

«два», «сталь», «вода», «проводи», «пам'ять», «чари», «квіти», «біль», «не зрада», «поцілунок»...

Що за ім'я ми заховали?

Слово-відповідь треба надіслати до 27 листопада тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Алі-Баба» (Андрій Єрмак, Київщина).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

РЕКЛАМА

П.П. БУРМАКА Н.П.

22, 29 листопада; 6 грудня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування - анонімно

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

ПОТРІБНІ ОХОРОННИКИ

Охоронна фірма запрошує на роботу вахтовим методом, проживання та харчування за рахунок фірми, з/п 15000 -20000 грн. Забезпечення всіх соціальних гарантій, можливий довіз на роботу. Тел.096-974-07-02, 067-350-93-95.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також за замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні, сухі столярні дошки після камерної сушки. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

НЕДІЛЯ, 23 ЛИСТОПАДА

1+1 М/ф "Шрек 2" 15.20

7.00, 1.00 "Світ навиворіт" **10.00** Х/ф "Післязавтра" **12.25** Х/ф "Титанік" **16.25** Комедія "Коли ти вийдеш заміж?" **18.30** Х/ф "Озброєні і небезпечні" **21.00** "Клуб 1% 2" **23.00** Х/ф "За течією" **4.15** "Одруження наосліп" **5.35** "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ

Х/ф "Веном" **17.10** Х/ф "Веном 2: Карнаж" **19.00** Х/ф "Веном: Останній танець" **20.55** Х/ф "Вікінги проти прибульців" **23.05** Поле **0.00** Звернення Президента **1.10** Х/ф "Мізантроп"

K-1

3.00 "Крафтові мандри з Євгеном

6.00, 4.30 Гра долі **7.05, 0.00** Т/с "Еліза" **8.00** Час новин. Підсумки дня (Повтор) **8.50** Натхнення **9.00** Хвилина мовчання **9.01, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00** Час новин **9.20** Наживо: Божественна літургія ПЦУ **11.30, 12.30, 18.20** Марафон "Незламна країна" **13.20** Невигадані історії **14.10, 14.30, 21.35** Машина часу **15.20** Дайджест **16.00** Рандеву **17.15, 15.00, 1.40, 3.35** Д/ф **19.30, 22.00** Д/ф "Окупація" **23.00** Час новин. Підсумки дня **23.35** Серед нас

Синельниковим
4.55 "Нший світ" **8.00**
"Навколо М" **9.50, 10.40, 11.30, 12.20**
Т/с "Мисливці за реліквіями" **13.15** "Орел і Решка. Дайджест" **14.00**
"Андрій подорожує" **16.20** "Світ_огляд з Машею Себовою" **19.10, 0.30** "Орел і Решка" **21.00** "Камон 2 з Узол і Манько"

2+2

6.00, 4.40 "Джедаї" **9.10, 2.25** "Загублений світ" **13.55** Х/ф "Найкращі з найкращих: Без попередження" **15.25** Х/ф "Людина пророка" **17.15** Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00, 3.00, 7.00 Суботній політклуб **1.00** Подкаст ФМ Галичина **1.30** Євроінтеграція з Юрієм Фізером **2.30** Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень **4.45, 9.30, 13.45** Судовий контроль з Тетяною Шустровою **5.00** Донбас Реалії **5.30** Реальний фронт з Тарасом Березовцем **6.00** Студія Захід з Антоном Борковським **9.00** Хвилина мовчання **9.01** НОВИНИ: Підсумки тижня **9.40** Жінки на війні **10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00**

президента **17.15** Х/ф "Людина президента-2" **19.00** Х/ф "Двійник" **21.05** Х/ф "Війна світів" **23.10** Х/ф "Райське місто" **0.50** Т/с "Касл"

XSPORT

6.00, 23.40 Волейбол. Суперкубок. Чоловіки. Півфінал. Епіцентр-Подолляни - МХП-Ладихин **7.30** Х/ф "Катастрофа" **9.10, 10.55, 12.00** Телемагазин **10.40** Бокс **11.40** Змішані єдиноборства **17.55** Волейбол. Суперкубок. Чоловіки. Фінал. Прем'єра **20.00**

15.00 НОВИНИ **10.05,**
11.05, 12.05, 14.05,
15.05 Інформаційний

марафон **13.05**
Реальний фронт
16.00, 23.00 Європейці
з Лесею Вакулюк
17.00 Інформаційний
марафон з Миколою
Вересенем **19.00**
Тиждень з Андрієм
Смолієм **20.30** Східний
Щит **21.00** Антологія/
Люди та мости **22.00**
Близько політики,
близько світу **22.30**
Крим Реалії

5.50 Шість соток **8.00**
Удачний проект **9.00**,
0.50 Королі Франції
9.50 Таємниці світу
11.50, 23.00 Містичні
історії **14.30** Містика:
Безтілесні **16.20**
Африка: Континент
велетнів **19.15** Дикий
Еллоустоун **21.15** Дикі
Гаваї **1.40** Підроблена
історія **2.20** Скептик

3.00 Т/с "Хід прокурора" **3.45** Т/с "Слід" **9.40** Смак дитинства **10.50** Т/с "Код кохання" **14.30, 23.15** Супермама **19.00** Зважені та щасливі

ICTV2

3.00, 2.25 Т/с "Два з половиною чоловіки" **3.25** Т/с "Відділ 44" **4.55, 6.40** Антисомбі **5.40, 7.40** Громадянська оборона **8.35** Т/с "Дільничний з ДВРЗ 2" **18.15** Х/ф "Слідство у великому місті"

10.50 Т/с "Дрон" **17.30** "Решко. Велика справа" **0.20** Х/ф "Законотрусливий громадянин"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" **6.45** "Великі українці" **7.20, 2.20** "Україна вражає" **8.20, 12.30, 1.00** "Зіркові долі" **9.00, 1.30** "Корисні поради" **9.30** "Телемагазин" **13.00, 0.00** "Таємниці світу" **14.00** Т/с "Загравання"

Битва титанів" **20.10**
Х/ф "Гнів титанів" **22.00**
Х/ф "Леґіон" **23.50**,
0.10 Х/ф "Чорний
куклукскланівець" **0.00**
Звернення Президента
України

НОВИЙ КАНАЛ

3.00 Знають навіть діти
3.15 Le Маршрутка
4.10 Екси **5.20**
Латиноамериканський
check-in **7.00** Однією
правдою **9.00**, **0.10** Хто
знає? **10.05** Хто зверху?
12.00 М/ф "Шрек" **13.45**

14.00 Т/с "Загадкові
вбивства Агати Крісті"
18.00 Т/с "Комісар Рекс"
2.00 Великі українці
3.00 "Єдині новини"

БІГУДИ ТБ

6.00, 4.30 Сімейні
мелодрами **6.30**
Телемагазин **7.30, 23.50**
Говорить Україна **12.45**
Т/с "Заборонений плід"
18.00 Т/с "Величне
століття. Роксолана"
0.40 Т/с "Щоденники
Темного" **3.00** Т/с
"Хостел"

■ Несподіваний поворот

Коли любов знімає шолом і каже: «Я тут!»

«Тепер я розумію, чому меч у тебе такий легкий, бо серце – легше за моє».

Луцький замок стояв, як і кілька століть тому, мов суворий сторож над Стиром, який бачив не одну історію кохання і війни. Того серпневого дня на подвір'ї замку зібралось чимало людей: фестиваль середньовічного бою скликав лицарів із усієї України. Дзвеніли мечі, гриміли щити, пахло металом, димом і медовухою...

Василина ПИСАНКА

Сергій, кремезний, із ясними очима і гострим гумором, був місцевим – із Луцька. Любив історію, мечі, дисципліну. Його друзі жартували, що він народився в латах.

– Середньовіччя – то не минуле, – казав він, – то спосіб тримати слово і серце.

...Фінальний поєдинок мав бути видовищним: Сергій проти незнайомого лицаря з Києва – Саші. Той з'явився раптом – у темно-синіх латах, у шоломі з гербом у вигляді крил. Глядачі навіть не знали, хто це, бо, за правилами турніру, обличчя не відкривали.

Глухий звук мечів розітнув повітря. Сергій атакував зліва, гість ухилився легко, мов вітер. Здавалося, він читає його рухи наперед.

Коли після чергового обміну ударами, шолом гостя злетів додолу, натовп ахнув. Під сталлю виявилось... обличчя дівчини – світлі очі, кілька пасом волосся, і усмішка, яка спалахнула, мов полум'я.

– Сюрприз, лицарю, – сказала вона, переводячи подих.

Сергій на мить розгубився, потім засміявся:

– Тепер я розумію, чому меч у тебе такий легкий, бо серце – легше за моє.

...Після бою вони довго сиділи на камені біля замкової стіни. Говорили про зброю, історію, захоплення. Залишилися сидіти на каву на Театральному майдані. Потім зустрічалися ще кілька разів.

Їхня дружба була дивною – трохи лицарською, трохи дитячою, але справжньою.

...А потім почалася війна.

Сергій не вагався. У перші дні пішов добровольцем у піхоту. Перед від'їздом він подзвонив Саші:

– Не знаю, що буде, але хочу, щоб

ти знала – я не герой, я просто мушу.

Вона мовчала кілька секунд, потім сказала:

– Ти – лицар. І лицар має йти. А я тебе чекатиму.

Вона справді чекала. Писала короткі повідомлення, надсилала відео з київських вулиць, де цвітуть каштани, – «щоб тобі було не так темно». Але що далі, то частіше вона думала про те, що стояти осторонь не може.

І одного ранку просто поїхала у військкомат. Не сказала нікому. Підписала контракт із десантною бригадою.

У перші дні служби вона писала Сергієві, що «виїхала у відраження», потім – що «допомагає волонтерам у полі». Він не здогадувався. Лише іноді дивувався:

«Якби я міг, я б у замку Любарта знову став навколішки перед тобою.»

– У тебе фон якийсь дивний, не схожий на парк.

– Та я – в полі, інтернет ловить абияк, – відмахувалася вона.

Вони обоє жили між небом і землею: він – на сході, вона – на півдні. Інколи зв'язок зникав, і тоді кожен із них перечитував старі повідомлення, ніби оберіг.

...Листопад. Донбас.

Позиції Сергія під Бахмутом були виснажені. Третій день тривали обстріли, а на світанку ворог пішов у штурм. Їхній взвод опинився майже в оточенні. Сергій із побратимами тримав оборону до останнього. В рацію передали: «Підкріплення буде за десять хвилин. Тримайтесь».

Коли з-за пагорба з'явилися десантники, Сергій побачив серед них

«Зараз ми обоє виграли. Бо – живі».

фігуру, знайому до болю. Маленька, в бронжилеті, але рухалася з тією самою легкістю, як тоді на ристалищі.

...Після бою, коли затихло, він підійшов ближче, і здивовано промовив:

– Ти ж казала, що в полі...

Саша підняла вгору свою трохи за велику каску й усміхнулася:

– Лицарі лицарів не кидають у бою...

Він мовчки обійняв її. У руках, обпалених порохом, вона здавалася легкою, як повітря.

– Ти... ти з глузду з'їхала, – сказав він. – Я ж тебе мав берегти.

– А я – тебе, – відповіла вона просто.

...Тієї ночі вони сиділи на ящиках із боеприпасами, пили чай із металевих кружок. Вітер ніс запах диму і землі. Над головою горіло зоряне небо, таке саме, як над Луцьком.

– Пам'ятаєш, як у замку? – спитав він.

– Пам'ятаю, – усміхнулася вона. – Тоді я програла.

– А зараз?

– Зараз ми обоє виграли. Бо – живі.

Він узяв її долоню – шорстку, в мозолях, але рідну.

– Знаєш, Сашо, якби я міг, я б у замку Любарта знову став навколішки перед тобою.

– Не треба, – прошепотіла вона. – Ми і так лицарі. Тільки наш турнір ще триває.

...Коли навесні їхню ротацію перевели ближче до Волині, вони знову побачили Луцький замок. Стояв той самий, міцний, як пам'ять. Вони прийшли туди у формі, без мечів, але з тим самим блиском ув очах.

Сергій торкнувся холодного каменю стіни:

– Хай знає, що лицарі його ще тримаються.

Саша усміхнулася і відповіла:

– І лицарки – теж.

На подвір'ї було тихо. Лише вітер гойдав прапор і приносив здалеку запах диму. Але їм здавалося, що чують дзвін мечів, шурхіт трави, сміх людей. І ту пісню, що завжди грає десь усередині серця, коли знаєш: навіть війна не може вбити кохання.

Бо любов, як і честь, не зникає. Вона просто знімає шолом і каже:

– Я тут. ■

■ Судоку

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТИНКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧУКІ І КВАДРАТІ 3×3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

3					8	4	
9	7		2				
2	4			1			
4	9	1	8				
	2	8	9		3		
	3					1	
8	1	5		7	2		6
6	9			4			
7			5	9	6		3

Відповіді на судоку за 12 листопада.

7	3	8	9	5	6	1	2	4
5	9	6	4	2	1	8	3	7
4	1	2	8	7	3	9	6	5
8	6	1	2	4	9	7	5	3
2	5	4	3	1	7	6	8	9
3	7	9	5	6	8	2	4	1
9	2	3	7	8	5	4	1	6
1	4	7	6	3	2	5	9	8
6	8	5	1	9	4	3	7	2

■ Анекдоти

Жінка запитує в аптеці:

– Що для чоловіка краще: корвалол чи валідол?

– А який діагноз?

– Туфлі купила собі за 5 тисяч.

– Тоді візьміть ще й тональний крем від синців. То – для себе!

☺☺☺

Алкаші в товариша на похороні:

– Подивись, як Петро в труні файно виглядає...

– А що ж ти хочеш – вже три дні не п'є.

☺☺☺

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 24 – 30 листопада

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тижень дасть шанс упорядкувати свої справи. У роботі – з'явиться можливість проявити ініціативу. В особистих стосунках варто бути м'якшими – партнер оцінить вашу щирість. Уникайте перевтоми, слідкуйте за спиною. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Вдалий період для фінансового планування, але великі покупки краще відкласти. У стосунках – менше контролю, більше довіри. Ваш спокій стане головною силою. Корисно побути на природі або попрацювати з землею. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Час динаміки та нових знайомств. Можливі неочікувані новини, що змінять ваші плани – приймайте зміни спокійно. Бережіть очі та нервову систему, уникайте перевантаження гаджетами. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РАК (22.06 – 22.07)

Період, коли захочеться усамітнення – і це добре. Внутрішній спокій зараз важливіший за зовнішню активність. У фінансах не підписуйте нічого поспіхом. У харчуванні – більше теплого й домашнього. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Ви у центрі уваги – і варто цим скористатися! Чудовий час для самопрезентації, зустрічей і творчих ідей. Але не поспішайте з висновками у стосунках. Бережіть горло й серце. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – вівторок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Тижень конструктивний, але вимагатиме уваги до деталей. Не перевантажуйте себе побутом. В особистому житті корисно більше жартувати й менше аналізувати. Слідкуйте за шлунком. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Ваша дипломатія принесе гарні результати – вдасться владнати навіть старі конфлікти. Гарний час для спільних планів у сім'ї. Корисно зміцнити м'язи спини та зробити паузу від гаджетів. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Енергія цього тижня потужна, але не витрачайте її на сварки. Займіться тим, що надихає. У фінансах – можливий приємний сюрприз. Здоров'я: уникайте переохолодження й пізніх вечерів. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – субота.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Чудовий тиждень для поїздок, нових знайомств і натхнення. У роботі вас помітять. У стосунках – будьте щирими, і отримаєте взаємність. Бережіть суглоби та коліна. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Плануйте чітко – це допоможе уникнути хаосу. Робота може вимагати додаткової відповідальності, але результат буде гідний. Уникайте стресів і не забувайте відпочивати. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – неділя.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Тижень відкриває двері до нових ідей і спілкувань. Але уникайте суперечок через дрібниці. Відновіть сили через музику, книги або час наодинці. Корисно дихати свіжим повітрям і розтагуватися. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Вас відвідає натхнення – скористайтесь цим, щоб завершити старі справи. У стосунках – м'якість і підтримка творять диво. Не забувайте про відпочинок і теплий чай перед сном. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок. ■

Молитва для матусь школярів:

– Господи, дай мені сили зробити уроки з дитиною! І при цьому залишитися люблячою матусею, культурною

жінкою і адекватною су-сідкою.

☺☺☺
В усьому винен вед-лосипед, спочатку ми його обмили, а потім пропили.

Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або Хроніки кохання з перцем по-волинському

Продовження. Початок – у газеті «Волинь» №№ 39–45 за 2025 рік

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ №8: «ОПЕРАЦІЯ «МІДАС» ПО-ВЕЛИКО-ГРУШІВСЬКИ»

«ДОЛАРУВ» МАЛИ СТИКО, ЩО НЕ МОГЛИ У МАШИНУ ВСІ ЗАПХАТИ»

...Одного з найближчих ранків після концерту Юрка Поліщука і «Чорних черешень» у Великій Груші телевізор працював голосніше, ніж трактор на обжинках. Бо баба Палажка включила новини, а там:

– Операція «Мідас»! Затримано чиновників «Енергоатому», які брали хабарі американськими доларами і золотими злитками! Почула – і бігом до сусідів: – Параско, Омеляне, «віте» чули? «Доларув» вони мали стіко, що не могли у машину всі запхати, залишили вдома, бо швидко тікали, щоб їх лихо наздогнало! – Навіть в Ізраїлі! – перехрес- тилася баба Палажка. – І як Свята земля їх там носить! – Хто заплатить, того й носять, – підкрутив вуса Омелько. – Мовчи, бо в тебе грошей на

Знову каже, як йому важко нести долари в пакетах! Щоб він сказився!

втечу в Ізраїль нема, – перебила його Параска. – Нам ще на фр- дрон треба три тисячі дозбирати, бо всією громадою на концерті надонатили майже 28 тисяч, але цього забракло трохи. Думай, діду, що продамо на базарі, інакше твою пенсію закладемо. – О, слухайте, слухайте, – перебила Палажка. – Знову каже, як йому важко нести долари в пакетах! Щоб він сказився! – Це ж ті, що казали: «Ми енергію економимо»... Так вони її в кишені економили! – вихлюпнув обурення і дід Омелян. – Ах і молодці ці хлопці з НАБУ за ту «мідяну операцію», – продовжила Параска. – Та не «мідяну», а «Мідас»! – повчально сказав дід Омелян. – То такий цар колись був, що до чого не торкнеться – все у золото перетворюється.

Прогноз погоди на Волині з 21 по 27 листопада

П'ятниця 21 листопада	Субота 22 листопада	Неділя 23 листопада	Понеділок 24 листопада	Вівторок 25 листопада	Середа 26 листопада	Четвер 27 листопада
мін. +2° мвкс. +4°	мін. -1° мвкс. 0°	мін. -2° мвкс. +3°	мін. +2° мвкс. +5°	мін. +3° мвкс. +6°	мін. +2° мвкс. +4°	мін. 0° мвкс. +3°

Передплатний індекс газети «Волинь»: 30 000!

VOЛИНЬ

www.volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редактування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

«Я то дивувалася, – скаже потім баба Параска (праворуч), – чого це вони до лісу не запросили мого Омеляна, який знає грибні місця».

Параска вже хотіла випустити свої блискавиці на чоловіка, як не встигла, бо Палажка перепитала: – То Мідас той такий, як наш бухгалтер у сільраді?

І всі засміялися. Навіть гнівна Параска.

– А чого він у золото всьо перетворював? – втрутилася в розмову вже і вона. – Бульбу – не пробував? От би йому на базарі ціни показати... На кожному кроці обкрадають простих людей – де не глянь.

– То, може, і нам треба провести свою операцію «Мідас»? – за- тим задумливо протягнула Палаж- ка. – Бо он у клубі гроші на ремонт збирали, а дах і далі тече!..

– А хто тобі винен, що ти за- мість грошей варення здала? – пирхнула Параска. – Може, ще й податки мали б варенням при- ймати?

(«Хабарі варенням, точніше – сметанкою, – то було б по-на- шому», – занотував Мурчик-Ко- пілот, облизавши вуса).

ЛЕВКО І «ЗЕЛЕНИЧКИ»

...Тим часом дід Левко, що цьо- го разу спав з онуками в гостьо- вий кімнаті баби Параски, ходив по подвір'ю, мов неприкаяний.

– Піду з онуками по гриби, – сказав він Палажці, яка поверну- лася від сусідів. – Хай хоч кості розімнуть, бо цілими днями в тих телефонах зависають!

– По які гриби, як уже середи- на листопада надворі?! – підняла брови Палажка.

– Та зеленички ще є, – невин- но відповів він, закриваючи багажник своєї старої маши- ни. – А головне: повітрям чи- стим подихають.

– Повітрям? – насторожи- лася баба. – Ти дивись, щоб то не білоруським повітрям потім дихали!

...У Левка чомусь сіпнулися

не тільки вуса, а й окуляри. Проте промовчав. Тим паче, що кошик у руках був тільки в діда Левка, а молодь тримала за плечима великі рюкзаки. Один навіть мав наплічник із написом «Freedom Tour» («Тур свободи»)...

Взагалі, онуки Левка були над- то чемні, надто мовчазні і надто нові кросівки до лісу одягнули.

«Хай Бог боронить! То ж не грибники, то модельєри якісь лі- сові!» – подумала про себе Па- лажка, але вголос сказала:

– Там же кругом написано: «Заміновано»! То ж тепер не ліс, а поле чудес на мінному полі! І без Буратіно, між іншим!

Проте Левко зробив вигляд, що не чув. У кишеню поклав ком- пас, попросив ще два кошики для онуків, які дивно ховали очі. І ру- шили до лісу.

(«Я б у тому лісі зараз мишей не ловив, не то що збирав би гри- би», – записав Мурчик-Копілот, дивлячись услід).

«ШПИГУНКА» НА ШПИГУНІВ

– ...Шось тут не те, – сказала Палажка, примчавши до баби Параски, як гості зникнули з обрію.

– Та ти ж шпигунка, – відмахну- лась Параска. – Тобі всюди змова ввижається.

– А а, може, й справді шпигун- ка, – відповіла Палажка. – Але... на шпигунів. Давай мені швиденько Омелянову зелену куртку «воєн- ну», щоб мене не бачили, і біно- кль, щоб я бачила.

Закінчення історії – на с. 12

Вітаємо!

17 листопада своє життєрадісне 30-річчя зустрів воїн 6-го прикордонного Волинського загону, горохівчанин

Андрій КАЗМІРУК

Любий сину! Дорогий наш Андрію! Сердечно вітаємо з сокровенним ювілеєм. Понад усе хочемо, щоб як- найшвидше повернувся додому, щоб Твоя молодість у мирі була сповнена кра- сивими мріями та здійсненими планами. Почуваємося щасливими батьками, знаю- чи Твою щирість, вдячну синівську вда-

Золоті слова

Бажайте великого. Треба бажати цього, щоб робити самого себе.

(Йосип СЛІПІЙ (1892 – 1984), церковний діяч, предстоятель Української греко-като-лицької церкви).

2025 ЛИСТОПАД

Анатолій, Ганна, Григорій, Йосип, Іван, Остап, Савелій, Ігнатій, Фекла.

20 Четвер

День педіатра. День філософії. Всесвітній день дитини.

● схід – 08:13, захід – 15:51. Молодий місяць. 0-й день.

☀ схід – 07:42, захід – 16:25. Тривалість дня – 08:43. Тривалість ночі – 15:17.

21 П'ятниця

День Гідності та Свободи. День Десантно-штурмових військ ЗСУ. Введення в Храм Пресвятої Богородиці.

● схід – 09:22, захід – 16:24. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀ схід – 07:43, захід – 16:24. Тривалість дня – 08:41. Тривалість ночі – 15:19.

22 Субота

День пам'яті жертв голодоморів.

● схід – 10:24, захід – 17:08. Зростаючий півмісяць. 2-й день.

☀ схід – 07:45, захід – 16:23. Тривалість дня – 08:38. Тривалість ночі – 15:22.

23 Неділя

23.11.1994 року під час експедиції спортсменів альпіністського клубу «Одеса» в Гімалаї встановлено прапор України на вершині Чогорі K2 (8611 метрів).

● схід – 11:15, захід – 18:05. Зростаючий півмісяць. 3-й день.

☀ схід – 07:47, захід – 16:22. Тривалість дня – 08:35. Тривалість ночі – 15:25.

24 Понеділок

Вмч. Катерини.

● схід – 11:53, захід – 19:12. Зростаючий півмісяць. 4-й день.

☀ схід – 07:48, захід – 16:21. Тривалість дня – 08:33. Тривалість ночі – 15:27.

25 Вівторок

25.11.1905 року у Лубнах вийшла друком газета «Хлібороб», перша українськомовна газета на Наддніпрянській Україні.

● схід – 12:22, захід – 20:26. Зростаючий півмісяць. 5-й день.

☀ схід – 07:50, захід – 16:20. Тривалість дня – 08:30. Тривалість ночі – 15:30.

26 Середа

День шевця.

● схід – 12:43, захід – 21:43. Зростаючий півмісяць. 6-й день.

☀ схід – 07:51, захід – 16:20. Тривалість дня – 08:29. Тривалість ночі – 15:31.

чу. Знаємо, що поруч Тебе так само надійно Твоїм бойовим побратимам. Ми бажаємо Тобі сили та терпіння, аби пройти це важке випробування. Молимося, щоб міцним було здоров'я, просимо всіх небесних ангелів бути на Твоїх стежках. Чекаємо, щоб міцно обійняти, усміхнутися від щастя в родинній світлиці й жити, як у мирні дні, в злагоді, радості, дякуючи Богові за те, що Ти для нас – найкращий в світі син!

3 любов'ю – мама Лариса, тато Валерій, се-стра Оксана з сім'єю.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна

Політики УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович

Інформації ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна

Інтернет-новин НЕКОЗ Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження КОСІНСЬКА Ольга Олексіївна

Спеціальні кореспонденти ІВАНЮК Раїса Іванівна ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р UA833052990000026007000803281 КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695 Друку офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02496, рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна 28, тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 8197. Загальний тижневий тираж: 8322. Замовлення № 1649.